

*Ptica je ljepota  
na nebeskim prostranstvima;  
A čovjek  
U čežnji za nebom  
postaje ljepota  
U Božjim očima*

*V. P*

REPUBLIKA HRVATSKA  
ŽUPANIJA MEĐIMURSKA  
GRAD MURSKO SREDIŠĆE

GRADSKA KNJIŽNICA I ČITAONICA  
MURSKO SREDIŠĆE

Urednica: Barbara Novak

Kompjuterska obrada: Suzana Goričanec, Lidija Mavrič, Kristina i Željko  
Sklepić

Korektura: Marija Mavrič

## ČITATELJ, br. 9

*List za promicanje kulture, stvaralački rad, edukaciju, informiranje,  
pouku i zabavu čitatelja knjižnice.*

Članovi uredništva: Ivica i Boris Goričanec, Irena Jambor, Maja Kovačić, Ana  
Sklepić, Mojca Stojko, Kristina i Maja Tuksar, Damjana Zadravec

NAKLADNIK:  
Gradska knjižnica i čitaonica Murško Središće  
Ravnatelj Barbara Novak

Murško Središće, Gradska knjižnica i čitaonica, 07. 07. 2001.

“Čovjek kakva je u njega želja, takva je i sudbina. Jer kakva je u njega želja, takva mu je i volja: kakva mu je volja, takvo mu je i djelo, takva će biti njegova sudbina, dobra ili rđava...”

Brihad – Upanishade



Riječ urednice

**Poštovane čitateljice i čitatelji!**

*Nakon 8. broja "Čitatelja" i osam ugodnih svečanosti kojima smo promovirali naše glasilo u Gradskoj knjižnici Mursko Središće, oko čega smo se svi radovali, priređen je ljetni, 9. br. glasila, prema željama i inicijativama samih čitatelja; članova naše Knjižnice.*

*Zahvalni smo poštovanom gospodinu dr. Antunu Vujiću, ministru kulture Republike Hrvatske što je 10. svibnja 2001. posjetio Gradsku knjižnicu Mursko Središće, cijenjenim djelatnicima Ministarstva Republike Hrvatske na otkupu knjiga za našu Knjižnicu, novčanim sredstvima za nabavu knjižne i nekknjižne građe te informatičke opreme.*

*Zahvaljujemo od srca poštovanim djelatnicima Nacionalne i sveučilišne knjižnice – Zagreb na detaljnom prikazu bibliografske jedinice – serijske publikacije: "Čitatelja" na Internetu.*

*Zahvalnost upućujemo svim suradnicima lista.*

*S ljubavlju i poštovanjem*

*Barbara Novak*

*“Smiješna je stvar taj život. Ako odbijete primiti išta drugo osim najboljeg, najčešće ćete i dobiti najbolje.”*

W. Somerset Maugham



Baza  
podataka:

Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb

Detaljni prikaz bibliografske jedinice

20.06.2001



medunarod. br.: ISSN 1332-4047  
 naslov: Čitatelj : list za promicanje kulture, stvaralački rad,  
 edukaciju, informiranje, pouku i zabavu čitatelja knjižnice  
 / [urednica Barbara Novak]  
 num. podaci: 1998,br.1- .  
 impresum: Mursko Središće : Gradska knjižnica i čitaonica, 1998- .  
 mater. opis: Ilustr. ; 30 cm  
 napomene: Godišnje. - Godišnje, 1999. - Polugodišnje, 1998. -  
 1998,br.1 pod stv. nasl.: Mjesec hrvatske knjige '98. -  
 Opis prema 2001,br.8.  
 ključni naslov: Čitatelj (Mursko Središće)  
 udk: 087.5 \* 02  
 signatura: 237.490  
 fond: 1998-2000;2001:br.8-  
 Br.1,2 (1998);  
 Br.3 (1999);  
 Br.4,5,6,7 (2000);  
 Br.8 (2001);

— serijska publikacija—raz.: 1—990913055 —



00000nasl 2200000 45  
 001 990913055  
 011 ## \$a 1332-4047  
 100 ## \$a 19990913a19989999 y0hrvy0191 ba  
 101 0# \$a hrv  
 102 ## \$a HR  
 \$b H  
 110 ## \$a aha 0xx0tx  
 200 0# \$a Čitatelj  
 \$e list za promicanje kulture, stvaralački rad, edukaciju,  
 informiranje, pouku i zabavu čitatelja knjižnice  
 \$f [urednica Barbara Novak]  
 207 #0 \$a 1998,br.1- .  
 210 ## \$a Mursko Središće  
 \$c Gradska knjižnica i čitaonica  
 \$d 1998- .  
 215 ## \$c Ilustr.  
 \$d 30 cm  
 300 ## \$a 1998,br.1 pod stv. nasl.: Mjesec hrvatske knjige '98  
 300 ## \$a Opis prema 2001,br.8  
 326 ## \$a Godišnje  
 326 ## \$a Godišnje  
 \$b 1999  
 326 ## \$a Polugodišnje  
 \$b 1998  
 530 1# \$a Čitatelj  
 \$b Mursko Središće  
 531 ## \$a Čitatelj  
 \$b Murs. Središće  
 675 ## \$a 087.5

```

675 ## $a 02
801 #0 $a HR
      $b NSB
      $g HR PPIAK
802 ## $a 30
990 ## $a 237.490
998 ## $$ IFLO9909
      $$ EERC9909
      $$ IPLK2006
      $$ VBMK2011
      $$ IPLK0101
      $$ IPLK0105
      $c msec9909
999 ## $a 1998-2000;2001;br.8-

```

--- UNIMARC bibliografski zapis ---990913055 ---

Jednostavno pretraživanje | Složno pretraživanje | Primjeri | Mreza knjižnica | Početak

© 1996-2001 Unibis



Baza podataka: **Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb**

Tražili ste: **NASLOV**

Vas upit: **ČITATELJ**

#### Naslov

- 1 **Čitateljev svjedok** *Božičević (1996)* monografija (knjiga)
- 2 **Čitatelji i suradnici Glasnika/Vjesnika iz Vrhbosanske metropolije** *Zovkić (1999)* analitika (članak)
- 3 **Čitateljska putovnica u nastavnoj praksi** *Pušić (1998)* analitika (članak)
- 4 **Čitateljske navike tinejdžera u Hrvatskoj** *Sabotović-Krajina (1995)* analitika (članak)
- 5 **Čitatelj (1998)** serijska publikacija

© ISBD ○ UNIMARC  Prikaz odabranih jedinica

Jednostavno pretraživanje | Složno pretraživanje | Primjeri | Mreza knjižnica | Početak

© 1996-2001 Unibis

Baza podataka: **Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb**Tražili ste: **NASLOV**Vas upit: **READER**

- |    | Naslov  |                          |
|----|---|--------------------------|
| 1  | <b>Reader</b> (1974) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 2  | <b>Reader in art librarianship</b> (1985) monografija (knjiga)  | <input type="checkbox"/> |
| 3  | <b>Reader in library administration</b> (1976) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 4  | <b>A reader in preservation and conservation</b> (2000) monografija (knjiga)  | <input type="checkbox"/> |
| 5  | <b>Reader zur kontrastiven Linguistik</b> (1972) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 6  | <b>A reader's guide to contemporary literary theory Selden</b> (1985) monografija (knjiga)  | <input type="checkbox"/> |
| 7  | <b>The reader's companion to world literature</b> (1956) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 8  | <b>The reader's companion to world literature</b> (1962) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 9  | <b>Reader's companion to American history</b> (1991) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 10 | <b>The reader's encyclopedia of world drama</b> (1975) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 11 | <b>A reader's guide to Samuel Beckett Kenner</b> (1976) monografija (knjiga)  | <input type="checkbox"/> |
| 12 | <b>A reader's guide to fifty modern British poets Schmidt</b> (1980) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 13 | <b>A Reader's guide to Gerald Manley Hopkins MacKenzie</b> (1981) monografija (knjiga)  | <input type="checkbox"/> |
| 14 | <b>Reader's Guide to Great Britain Stevenson</b> (1977) monografija (knjiga)  | <input type="checkbox"/> |
| 15 | <b>A reader's guide to fifty European novels Seymour-Smith</b> (1980) monografija (knjiga)  | <input type="checkbox"/> |
| 16 | <b>The reader's encyclopedia of the American West</b> (1977) monografija (knjiga)   | <input type="checkbox"/> |
| 17 | <b>The reader's handbook of famous name in fiction, allusions references, proverbs, plots stories, and poems Brewer</b> (1934) monografija (knjiga) | <input type="checkbox"/> |
| 18 | <b>Reader's digest</b> (1922) serijska publikacija  | <input type="checkbox"/> |
| 19 | <b>Reader's Digest general books</b> (19--) serijska publikacija  | <input type="checkbox"/> |
| 20 | <b>Reader's guide series</b> (19--) serijska publikacija  | <input type="checkbox"/> |



ISBD 
  UNIMARC 
  **Prilaz**
 odabranih jedinica

Jednostavno pretraživanje | Složeno pretraživanje | Primjeri | Mreža knjižnica | Početak

## MUDRE IZREKE

“Pet temeljnih vrlina su – istina, ispravno ponašanje, mir, ljubav i nenasilje.”

Vesna Krmpotić

“Što čovjek čini, zlo ili dobro, to i naslijeđuje: svih svojih djela svatko je nasljednik.”

Theragata

“Kad imaš sve, ne vidiš ništa, progledaš tek kad nemaš ništa.”

W. Shakespeare

“No vrijeme se kreće, no vrijeme se kreće  
Ko sunce u krugu  
I nosi nam opet ono što je bilo:  
I radost i tugu.”

D. Cesarić

# DAN GRADA MURSKO SREDIŠĆE

Grad Murško Središće svoj dan proslavio je nizom aktivnosti zabavne i sportske prirode. Tako je u srijedu u gradskoj knjižnici i čitaonici otvorena izložba "Mom gradu za rođendan" čiji su autori polaznici dječjeg vrtića "Masačak" u M. Središću i Peklenici. Izložbu je imao prilike vidjeti i ministar kulture Antun Vujčić koji je Knjižnicu posjetio u četvrtak te od ravnateljice Barbare Novak saznao osnovno o fondu, radu, nedostacima i potrebama Knjižnice. Ona ga je ukratko upoznala i s aktivnostima koje Knjižnica cijele godine provodi i kako bi građanstvo Murškog Središća zainteresirala za kulturna zbivanja.

U petak je u dvorani kina "Rudar" održana kazališna predstava za djecu. Dječje gradsko kazalište Čakovec je na oduševljenje publike izvelo "Neobičnu priču". Istog se dana odigrao (naravno, više rekreativni, nego natjecateljski) nogometni susret Gradskog vijeća i Gradskog poglavarstva. U finalu Kupa Grada pak su se sastali nogometaši "Mure" iz Hlapičine i "Plavih" iz Peklenice.

U subotu u 18 sati gradonačelnik Dražen Breglec i predsjednica Vijeća Nada Cesar održali su primanje za sportaše, kulturnjake i sve pojedince i udruge koje su svojim djelovanjem obogatili društveni život grada. Centralno zbivanje bila je svečana sjednica Vijeća koju su pratili poglavari, vijećnici, međimurski župan Branko Levačić, dopredsjednik Sabora Bolta Jalšovec, Žarko Katić i drugi gosti. Održan je kulturno-umjetnički program u kojem su se predstavili pjevači i tamburaši KUD-a "Mura", osnovci OŠ Murško Središće i OŠ Selnica - PŠ Zebanec te dramski umjetnik Vinko Lisjak.

Za svečane sjednice gradonačelnik Breglec je pokušao sažeti protekle četiri godine svog i mandata svojih kolega u Poglavarstvu i Vijeću.

## ■ Pozicija velikih očekivanja

1997. godine, kad je M. Središće dobilo status grada, našli smo se u specifičnoj situaciji koju bih nazvao "pozicija velikih očekivanja". Javnosti je bilo teško obrazložiti da sam status ne donosi skokovite promjene i napredak te da je to više simbolična nego praktična promjena, rekao je u uvodu gradonačelnik.

1997. je proračun realiziran u visini 2,7 mln kun, naredne godine 4,7 mln,

1995. 5,7 mln, a lani 6 mln. Radi se o rastu nezavisnom o povećanju poreznih prihoda, komunalne naknade i doprinosa (kojih nije bilo), već o prilivu iz državne blagajne za koji se valjalo izboriti. Na pitanje što je učinjeno u protekle četiri godine, gradonačelnik Breglec je prvo istaknuo izgradnju dvorane ukupne vrijednosti 16,5 mln kuna koja je blizu svog otvorenja. Investiciju je uz Grad pratila Međimurska županija i Ministarstvo prosvjete i sporta, a posebno mjesto zauzima angažman građana koji su donacijama pomagali i pomažu gradnju.

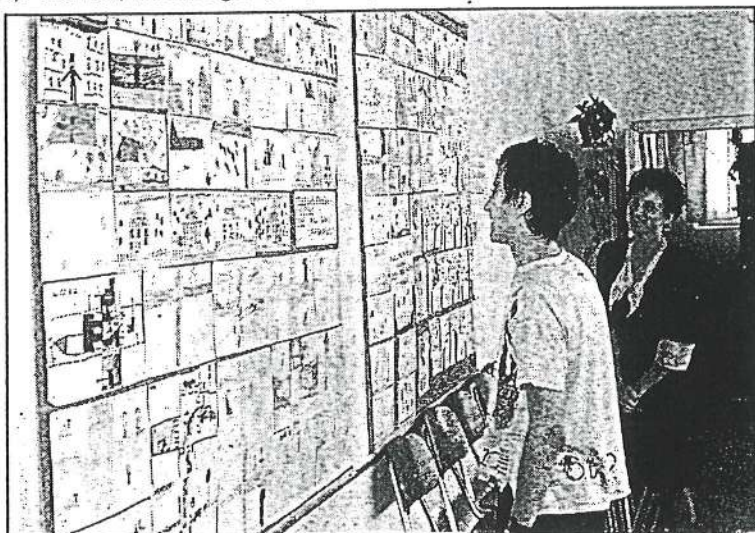
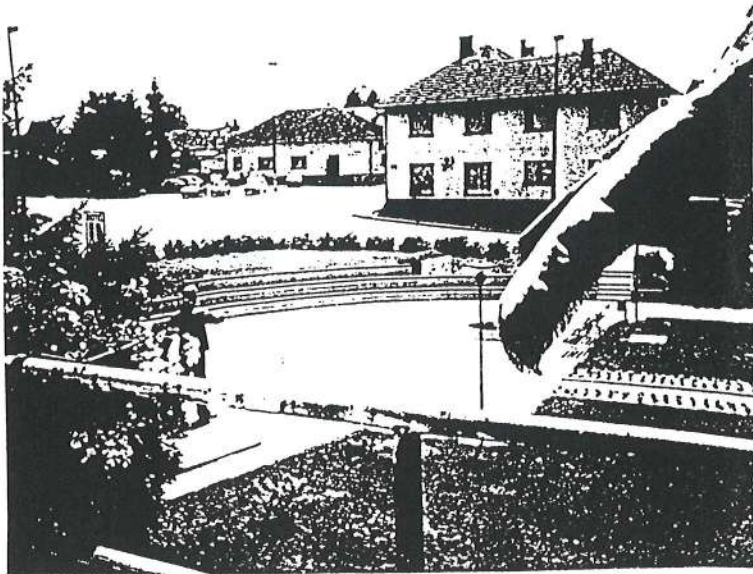
Na području grada je rekonstruirano i asfaltirano 4.700 metara cesta: ulice Martinska, Frankopanska, V. Nazora i Tekstilna u M. Središću te dva km ulica u Peklenici. Izgrađene su biciklističko-pješačke staze i omeđene rubnjacima u dužini dva km. Impresivni rezultati su značajni i ako se usporede s Čakovcem, koji je po proračunu otprilike 10 puta jači. Najveća investicija tek predstoji, a to je rekonstrukcija Ulice Josipa B. Tita u gradu u koju će se uključiti obnova niskonaponske električne mreže i javne rasvjete te gradnja pješačke staze u cijeloj dužini. Radi se ujedno o najvećem ovogodišnjem projektu u Županiji. Izgrađeno je i dva kilometra kanalizacije, s tim da radovi još uvijek traju. Tu se ne smije zaobići nominiranje izgradnje pročistača u državni program Ministarstva za europske integracije, zahvaljujući posredovanju županijskog Upravnog odjela za gospodarstvo. Radi se o najvećem pojedinačnom projektu te vrste u Ministarstvu.

Vrlo je važan i početak izgradnje novog centra M. Središća. Pribavljena je građevinska dozvola za parkiralište i izrađeni su detaljni prostorni planovi. 100-postotno financiranje gradnje parkirališta Grad je zatražio od Ministarstva financija. Gradsko je vodstvo, zajedno s općinama Sv. Martin na Muri i Podturen, uspostavilo vrlo dobru pograničnu suradnju sa slovenskim općinama Lendava i Crenšovci. Potpisom Sporazuma o pograničnoj suradnji trasilari su put rješavanju najvećem problemu grada - preseljenju graničnog prijelaza na lijevu obalu Mure.

Breglec se osvrnuo i na rad Grada u području socijalne skrbi, ulaganja u pripadajuća naselja i suradnju s mjesnim odborima.



OSNOVCI SU N. CESAR I D. BREGLECU URUČILI DAROVE KAO ZNAK ZAHVALE ZA TRUD ULOŽEN U VOĐENJU GRADA (snimila al)



OBILJEŽAVANJE DANA GRADA ZAPOČETO JE IZLOŽBOM VRTIĆA GRADSKOJ KNJIŽNICI

## PROMOCIJA KNJIGE U PŠ PEKLENICA

# Građansko društvo u Međimurju

Osnovcima u Peklenici i Murskom Središću, knjigom "Građansko društvo u Međimurju", prošlog se tjedna predstavio **Vladimir Kalšan, prof. iz Senkovca**. Kroz kratku priču i odgovarajući na pitanja, profesor Kalšan je pobudio zanimanje najmlađih za kraj u kojem žive i njegovu povijest.

Knjiga "Građansko društvo u Međimurju" lako je čitljivo štivo koje je zanimljivo svakome tko u Međimurju živi i voli ga. Sastavljena od dva dijela, knjiga u prvom obrađuje političku povijest našeg kraja od revolucije 1848. godine do kraja II. svjetskog rata, dok u drugom prati razvoj gospodarskog i društvenog života. Prema riječima recenzenta **Nevena Budaka prof. dr.** oba dijela knjige se dobro upotpunjuju i tvore zanimljivu sliku o razvoju građanstva u Međimurju u rasponu jednog stoljeća. "Prof. Kalšan je obavio veliki posao" stoji u pogovoru knjige i preporuča mu se nastavak istraživanja istog perioda, ali u području kulturnog razvoja građanstva.

**Magdalena Lončarić, prof.** je mišljenja da je Vladimir Kalšan svojom knjigom dao vrijedan doprinos poznavanju političke i gospodarske povijesti Međimurja u spomenutom periodu. "Knjiga je korisna za najširi krug čitatelja, obogaćuje hrvatsku historiografi-

ju..." kaže Lončarić, s napomenom da je tekst knjige pisan jednostavnim, lako razumljivim jezikom i narativnošću.

## Autor

**Vladimir Kalšan**, rođen je 1951. godine u Prelogu. Profesor je povijesti i sociologije, a radi u Muzeju Međimurja u Čakovcu kao viši kustos Povijesnog odjela. Niz godina se bavi poviješću Međimurja i autor je velikog broja tematskih izložbi. Bavi se i publicistikom. U brojnim domaćim i stranim časopisima objavljuje stručne tekstove. Autor je monografije "Pedeset godina Aerokluba Čakovec" te koautor monografija o Međimurju, Prelogu i Čakovcu.

U predgovoru knjige "Građansko društvo u Međimurju" stoji da je Međimurje danas najsjevernija i površinom najmanja hrvatska županija. "To je kraj koji je kroz svoju dugu i zanimljivu povijest, u bilo kojoj državnoj zajednici se nalazio, bio najgušće naseljen prostor." Od 1721. godine Međimurje je administrativno i politički pripadalo mađarskoj županiji Zala. Tek 1848. godine, tijekom vojnog pohoda hrvatskog bana Josipa Jelačića na Mađare, Međimurje je priključeno Hrvatskoj. Tu počinje priča iz knjige, a na vama je da je pročitate. (al)

## Iz lista Međimurje

**PEKLENICA** - nema podataka. Oko 1800. godine slijedeći stanovnici:

kmetovi:	selišta:	inquilini:
Radiković Tomo	1 1/8	Segula Juraj
Novinić Pavao	3/8	Tuksar Martin
Novak Martin	6/8	Radiković Mihael
Turk Pavao	3/8	Radiković Ivan
Mundar Nikola	5/8	
Cilar Ivan	3/8	
Dobošić Martin	6/8	
Tarandek Ivan	4/8	
Tukasar Mihael mladi	5/8	
Kmetić Josip	5/8	
Zadravec Emerik	4/8	
Radiković Pavao	6/8	
Mlinarić Josip	3/8	
Soldat Emerik	4/8	
udovica Deban	5/8	
Tuksar Tomo	1	
Kovač Josip	5/8	
Horvat Andrija	1 2/8	
Tomašić Josip	5/8	
Zadravec Jakob	3/8	
Sodat Nikola	5/8	
Cilar Pavao	3/8	
Radiković Ivan	4/7	

## PEKLENICA

Međimurje: 19. 07. 1985., str. 2/ 27. 03. 1981. str. 8/ 15. 07. 1988., str. 4/ 20. 01. 1989., str. 8/

- 
1786. - 32 kuće, 31 obitelj, 190 stanovnika od toga 90 ženskih, 18 kmetova  
1828. - Peklenicza, kuća 23, katol. 195, prot. -, Židova -, ukupno 195.  
1857. - Paklenica, s., k. i pšt. Čakovec, 49 kuća, 325 st., (23 Nijemca, 18 Mađara, 20 in narod.), rkž: Vratišinec, Gledaj također Pakljena.  
1869. - 317  
1880. - 442  
1890. - 527 -  
1900. - 586 - BANYAVAR, 297 muških i 289 ženskih, materinji jezik: hrvatski, vjera: 584 rimokatolika, 2 židova, 238, pismenih, 91 kuća:  
1910. - 628, selo u općini Vratišinec  
1921. - 736  
1925. - 106 kuća i 736 stanovnika, selo u općini Vratišinec  
1931. - 934 st.  
1948. - 1013  
1953. - 1108  
1961. - 1186  
1971. - 1305, 627 m, 678 ž, zaposleno 321 od toga 158 u inozemstvu, katastars. općina i MZ Peklenica  
1981. - 1275  
1991. - 1284
- 

1478. - PEKLENICZA  
1638. - villa Peklenicza

Kajkavski = pekel  
lat.: terra fuliginosa

V. Kalšan

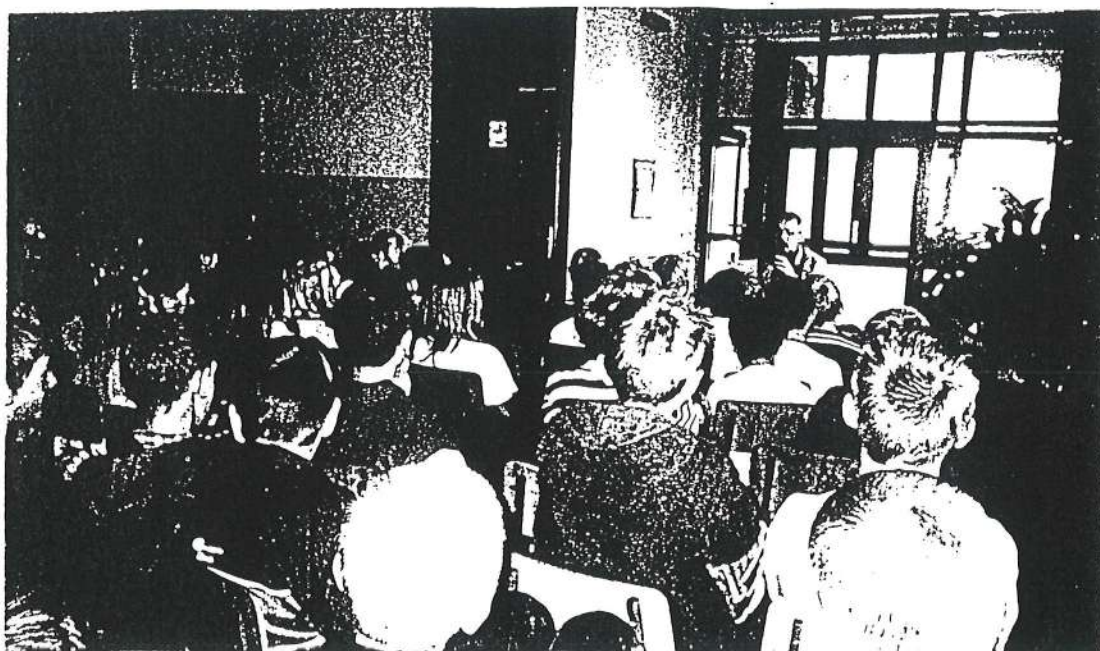


Književni susret u OŠ Mursko Središće

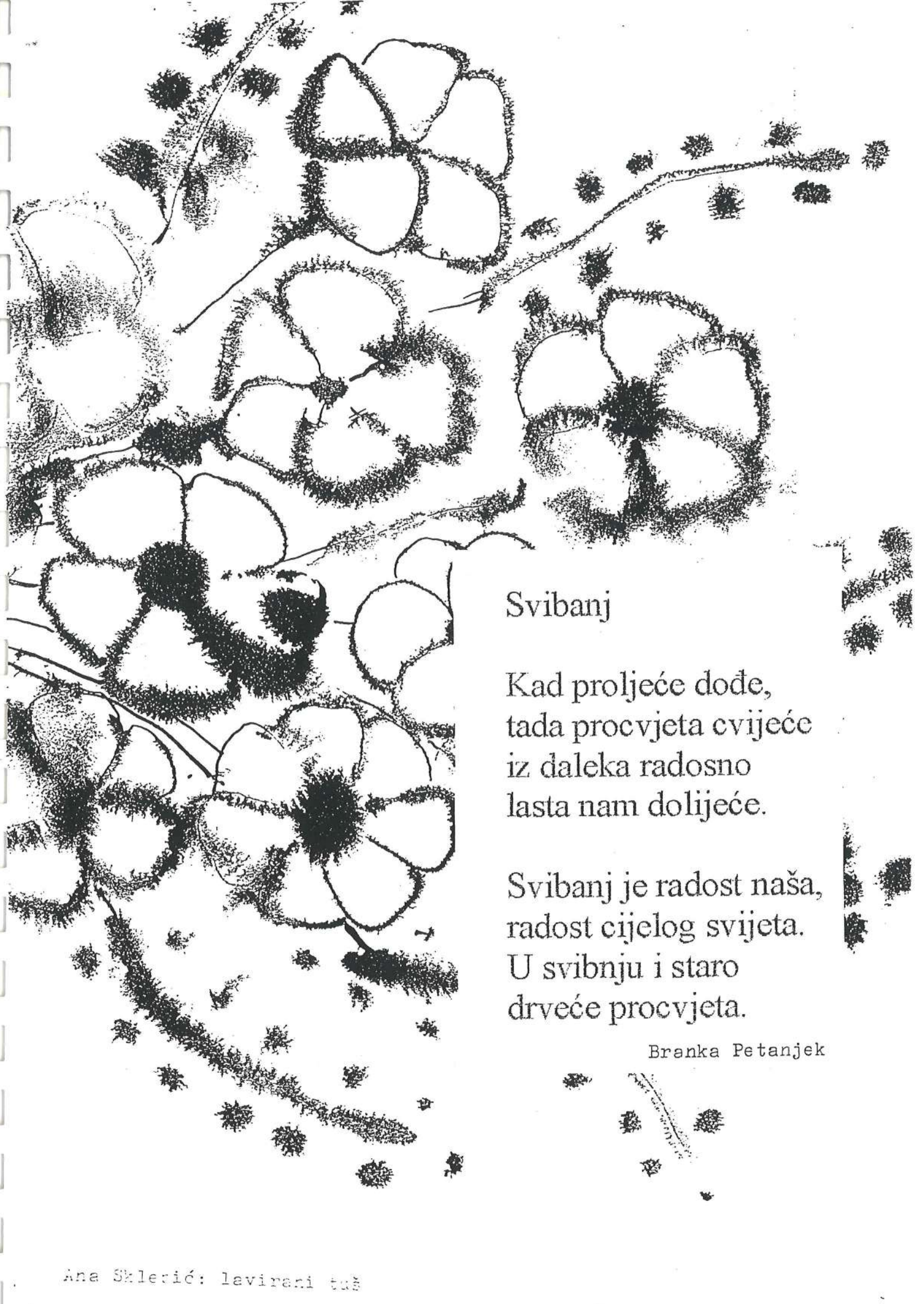
## UZ DAN GRADA MURSKO SREDIŠĆE Predstavljanje knjige i izložba

U utorak, 8. svibnja u OŠ Mursko Središće s početkom u 13.30 sa bit će predstavljena knjiga Vladimira Kalšana "Građansko društvo Međimurju" o kojoj će govoriti autor. Predstavljanje knjige bit će održan i u Područnoj školi Peklenica, istog dana, već u 11.30 sati. Uz Dan grada, u Knjižnici i čitaonici Mursko Središće bit će 10. svibnja otvoren izložba dječjih radova pod nazivom "Mom gradu za rođendan".(J)

Preuzeto iz Međimurskih novina



Predstavljanje knjige u Ps Peklenica

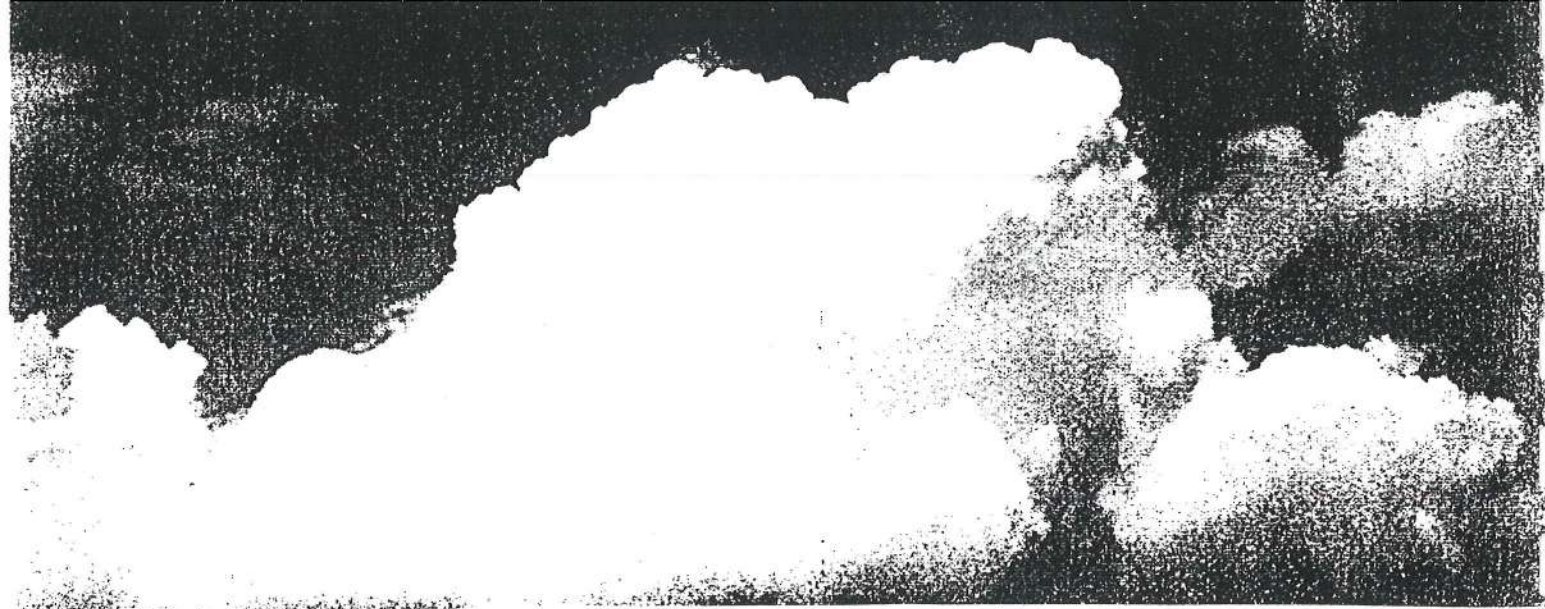


## Svibanj

Kad proljeće dođe,  
tada procvjeta cvijeće  
iz daleka radosno  
lasta nam dolijeće.

Svibanj je radost naša,  
radost cijelog svijeta.  
U svibnju i staro  
drveće procvjeta.

Branka Petanjek



## Oblak

Jutro je. Cvrčak cvrči, ptičice pjevuše. Vesele se proljeću. Sunce se poigrava na vedrom nebu, oblaci vedri smiješe se cvijeću koje svoje latice broji...

Samo jedan oblak neveselo stoji kao vojnik u stopu sa zemljom. A do njega Veseljko oblačić poigrava.

- Uh, Mrgonjo, što si danas namrgođen!
- Hm, hm...
- No daj, Mrgonjo, pokreni se! Pa prvi je dan proljeća!
- Ne zanima me!
- Ali, ali...toliko je neiztraženih svjetova!
- Idi sam.
- Pa, ako baš hoćeš...

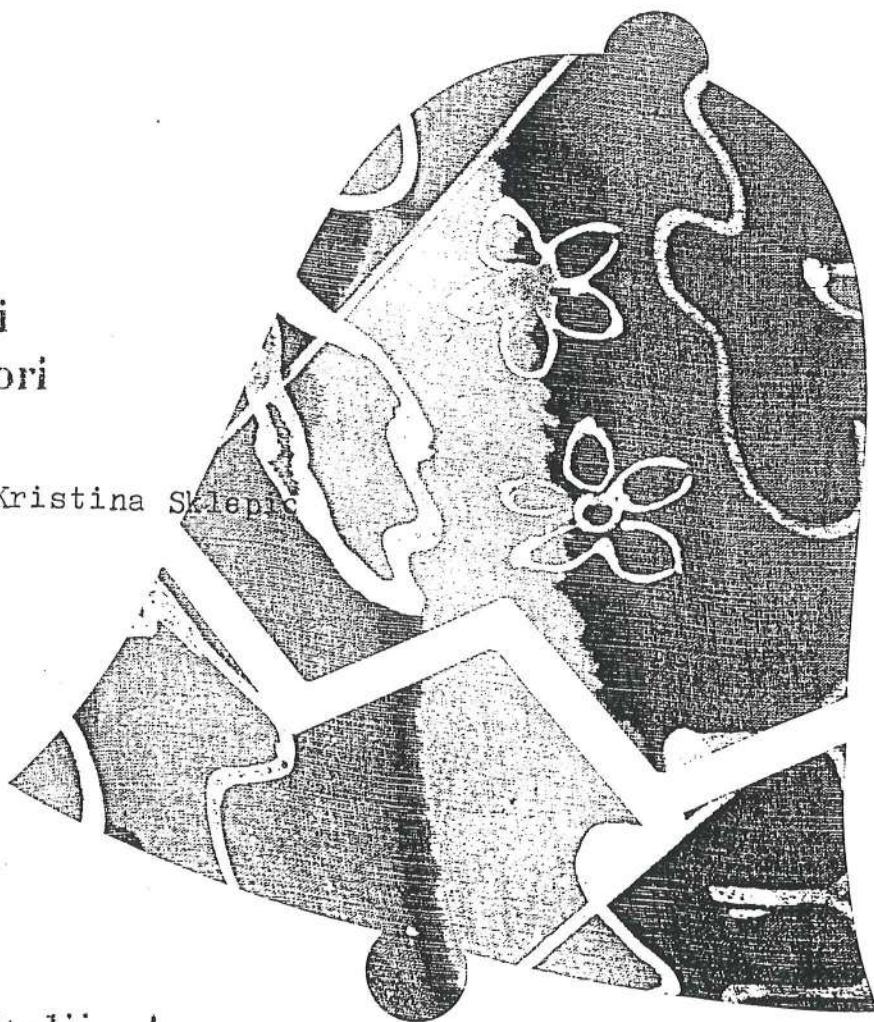
I zaputi se taj mali oblačić. Čim stigne iznad velikog zelenog polja Međimurja, zadivi se. Zagleda se. I gle! Cup-cup-uh! Provirio čuperak iz zemlje zelen k'o zeleno žito.

Mali Čupko umiven jutarnjom rosom svakodnevno pruža zelene ručice da ga pozdravi. A možda će i poljski cvijetak proviriti, a oko njega grmlje zaigrano kao oblaci oko sunca. Taj dan je Veseljko posebno zapamtio. I dolazio opet, opet i opet sve dok mu jadrniku nije dojadilo.

Damijana Zadavec

Zvono već zvoni  
smijeh se đaka ori  
nastave je kraj.

Kristina Sklepic



Đački rastanak

Draga moja učiteljice!  
Sto puta ste se naljutili,  
tisuću puta smo se nasmijali,  
a samo jednom smo se  
LJUBAVLJU

I SUZAMA

RASTALI.

Damjana Zadavec

## ČOVJEK- njegovo zvanje i zanimanje

Nalazim se na značajnoj prekretnici u životu. Izbor budućeg zanimanja itekako je delikatna i jedna od najvažnijih odluka u životu čovjeka. Ona se ne donosi u jednom trenutku, već je odabir zanimanja kontinuirani proces ostvaren nizom odluka tijekom školovanja. Velika je sreća voljeti svoje zanimanje, a posao za koji si plaćen obavljati s ljubavlju. Znajući da nam je rad egzistencijalno pitanje, da ćemo se na radu družiti, dokazivati i potvrđivati 35 – 40 god. života veoma je važno raditi posao koji nas veseli i u kojem ćemo biti uspješni. Iz toga proizlazi da tako značajnu odluku – odabir dobrog zanimanja, značajno za cijeli život donosimo u relativno mladim godinama. Može se dogoditi poglavito danas da zanimanje za koje se školuješ postane suficitirano kad završiš školovanje. Poznati su primjeri iz prakse da ljudi obavljaju različita i drugačija zanimanja nasuprot svome zvanju. Koliko zadovoljstva nalaze u tome ovisi o njihovim intelektualnim, radnim i psihofizičkim osobinama. Ove kvalitete temeljne su i za buduće zanimanje mladog čovjeka i program školovanja. Poznata je činjenica da nismo stvoreni samo za jedno zanimanje. Svojom prilagodljivošću, marljivošću i ustrajnošću moguće je uspješno se prekvalificirati i na druga zanimanja.

Nakon diplome javlja se prioritetno pitanje, ali danas sve teže pitanje zaposlenja. Mnogo mladeži završava školovanje uspješno, a onda se zbog nemogućnosti zapošljavanja razočaravaju i gube svaku iluziju. A tek stvaranje karijere? Karijera – taj slijed poslova i zanimanja tokom radnog vijeka na ljestvici društvenog ugleda koji određuje i materijalni položaj, i prijatelje, i mjesto stanovanja... Kroz nju, karijeru, vrednujemo sebe i drugi se prema nama odnose i ponašaju. Planiranje i usmjeravanje vlastite karijere – planiranje je vlastita života.

Što me čeka na tom putu? Hoću li se moći zaposliti? Mediji informiraju o propasti velikih i malih poduzeća, o propasti banaka, o... Nije ohrabrujuće. Mnogi nalaze rješenja u obiteljskom poduzetništvu. Samo što mnogim obiteljima bez kapitala nije moguće ni početi s obiteljskim poduzetništvom.

Moja generacija kao i neke ispred nas, a tek one iza nas suočavamo se s pitanjima: TKO SI i koje sposobnosti imaš? Iz mnogih pjesničkih misaonih, refleksivnih i filozofskih ostvarenja dade se naslutiti misao

koja ne zrači optimizmom: čovjek sve ima, samo nema sebe. Čovjek je ovladao prirodom, istražuje u laboratorijima, usavršava poljoprivredu... napredovanjem medicine produžuje svoj životni vijek na zemlji. Sve je podvrgnuo istraživanju i svojoj koristi, nad svime oko sebe dobio je moć. Otkrio je i stvorio: atomsku bombu, i kravlje ludilo, i kloniranu ovcu Dolly... Kako je pogubno za čovjeka imati moć nad svime, a ne imati sebe?

Čovjek ne odlučuje o dolasku na svijet kao ni o svom odlasku. Vezan je uz prostor i vrijeme. Ne može se osloboditi starenja, bolesti ni smrti. Otrgnuti se grijehu, pogreškama, zloći i patnji? Kako? Jedan je veliki vojskovođa izjavio da mu je najteža pobjede bila kad je pobijedio sebe samoga. Najteže nam je zbaciti vlastite okove u koje smo zarobljeni. Naša nas savjest opominje, pritišće i upozorava.

Savješću smo odgovorni i povezani sa Stvoriteljem – Bogom. Pitam se da li ja određujem hoću li biti sretna? Mnogima se dogodila nesreća, a nisu je željeli. Ljudi ne odlučuju hoće li dobiti zdravo tijelo ili koji bolestan organ. Nitko ne bira svoje roditelje, a nije birao ni kakve će sposobnosti i nesposobnosti u životu imati glede svoga zanimanja. Čovjeku je darovana divna Zemlja, darovan mu je prekrasan život, darovana mu je prelijepa sloboda i čista savjest. Sve on može koristiti, ali je svojom savjetošću odgovoran Svevišnjemu. Čovjeku nije dano da slobodom i prirodom samovoljno i destruktivno raspolaže, već je naprotiv odgovoran za svoja djela i ponašanje. U svojoj vladavini i gospodarenju čovjek je odgovoran izvoru svoga života- Bogu. Biološki rođen po svojim roditeljima, čovjek se u životu mora nanovo roditi-duhovno. To je moguće onome koji prijateljuje s Bogom. Prijateljstvo s Bogom za čovjeka je sudbinsko pitanje. Čovjekov život u Božjim je rukama, a pošto je raskinuto prijateljstvo čovjeka s Bogom – čovjek nema sebe. Čovjek Boga nedovoljno štuje: “Neki ga štuju samo usnama, ali ne i srcem.” (Biblija) Bog je jedina mogućnost da čovjek preživi, da bude sretan i približava se savršenstvu. Iz nepoštivanja Boga u čovjeku nastaje dvojnost, nesposobnost da se uskladi razum i volja, srce i um. Umjesto Bogu često se čovjek klanja ličnostima, predmetima (zlatno tele), katastrofama (nadmoćnim neprijateljima)... Bog je naša jedina jedina mogućnost u životu u iznalaženju zaposlenja, humanosti na radu, sreće i uspješne karijere. Imperativ je ne ostati vjerski neobrazovan. Pronalaziti Boga!

## Na križanju putova

Sjedim u svojoj predivnoj sobi razmišljajući o svom djetinjstvu i o daljnjem školovanju – koje će mi zanimanje postati životna sudbina jer se nalazim na križanju putova.

Sjećajući se svog djetinjstva i prvog dana u školi prasnem u smijeh. Maleni, prestrašeni, uzbuđeni uz pratnju svojih roditelja dokoračali smo u školu. Žamor, vika, smijeh, veselje, strepnja pred učiteljicom izazvala je kod mene strah. Ali taj strah ubrzo je nestao. Stekla sam brzo nove prijatelje i prijateljice, bili smo malen, složan razred, poput čete vojnika sa svojim kapetanom. Divni školski dani su prolazili i prolazili. Stigli smo u osmi razred. Da, brzo je to prošlo, ali ostat će zauvijek duboko u mom srcu nezaboravljeni. Iako, izgledamo odraslije, pametnije ipak smo još djeca koja trebaju roditeljsku ljubav i pažnju. Završavamo osnovnu školu, jedno veliko razdoblje života i pred nama je veliki zadatak u izboru budućeg zanimanja. Što izabrati? Ne znam. Misli mi lutaju amo – tamo. Sad bih bila ovo, sad ono. No, treba izabrati pravo zanimanje, pravi put, ljubav prema tom zanimanju. Znam, znam što bih htjela biti, ali sada vam to još ne bih željela otkriti. Neka to ostane moja tajna. Potrudit ću se da više i bolje učim, nego u osnovnoj školi. Voljet ću svoje zanimanje; posao, bude li sreće, obavljati s ljubavlju.

Vjerujem u sebe, sve više, jer imam u sebe više samopouzdanja što sam stekla u svojoj osnovnoškolskoj naobrazbi. Zahvaljujući svim učiteljima koji su nas s ljubavlju odgajali i usadivali nam znanje, vještine i navike sada se opraštamo sa suzama u očima. Sve što smo naučili ugradit ćemo u temelje za daljne školovanje.

Maja Kovačić

## Domovina

Domovina je cvijetak  
koji se stalno obnavlja.

Domovina je kruh,  
koji s toliko radosti uživamo.

Domovina je ljubav,  
ljubav...

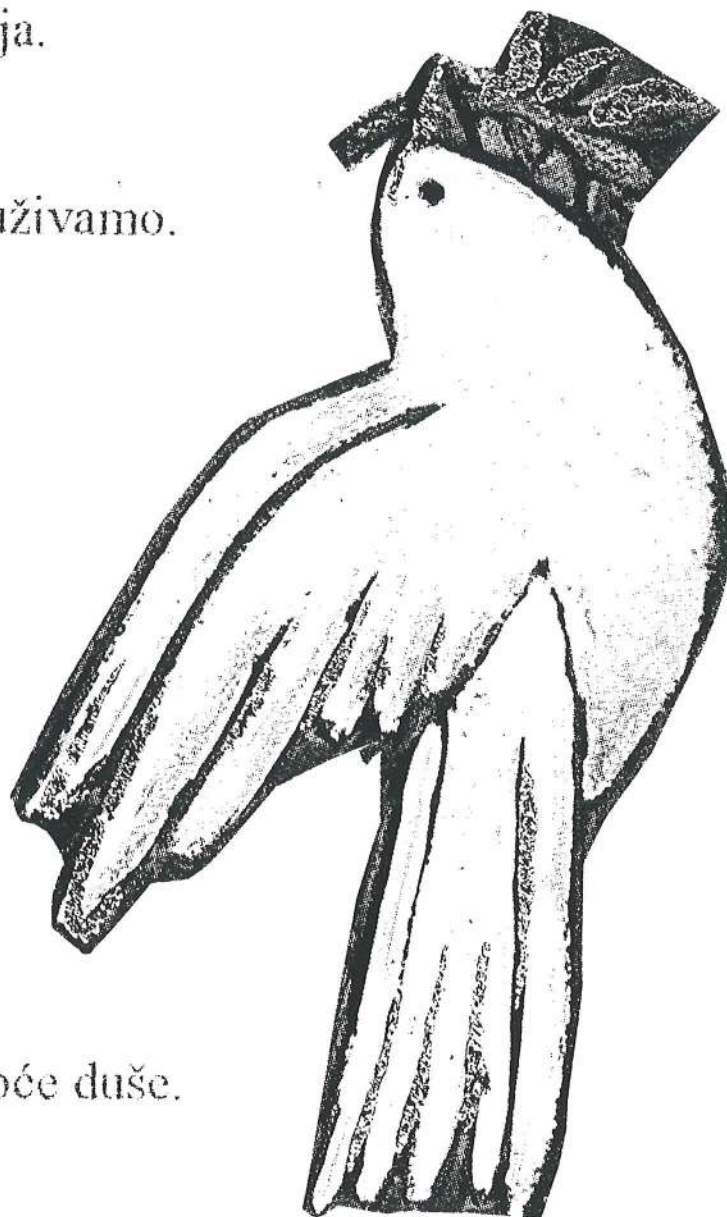
I zaista domovina se  
temelji na ljubavi.

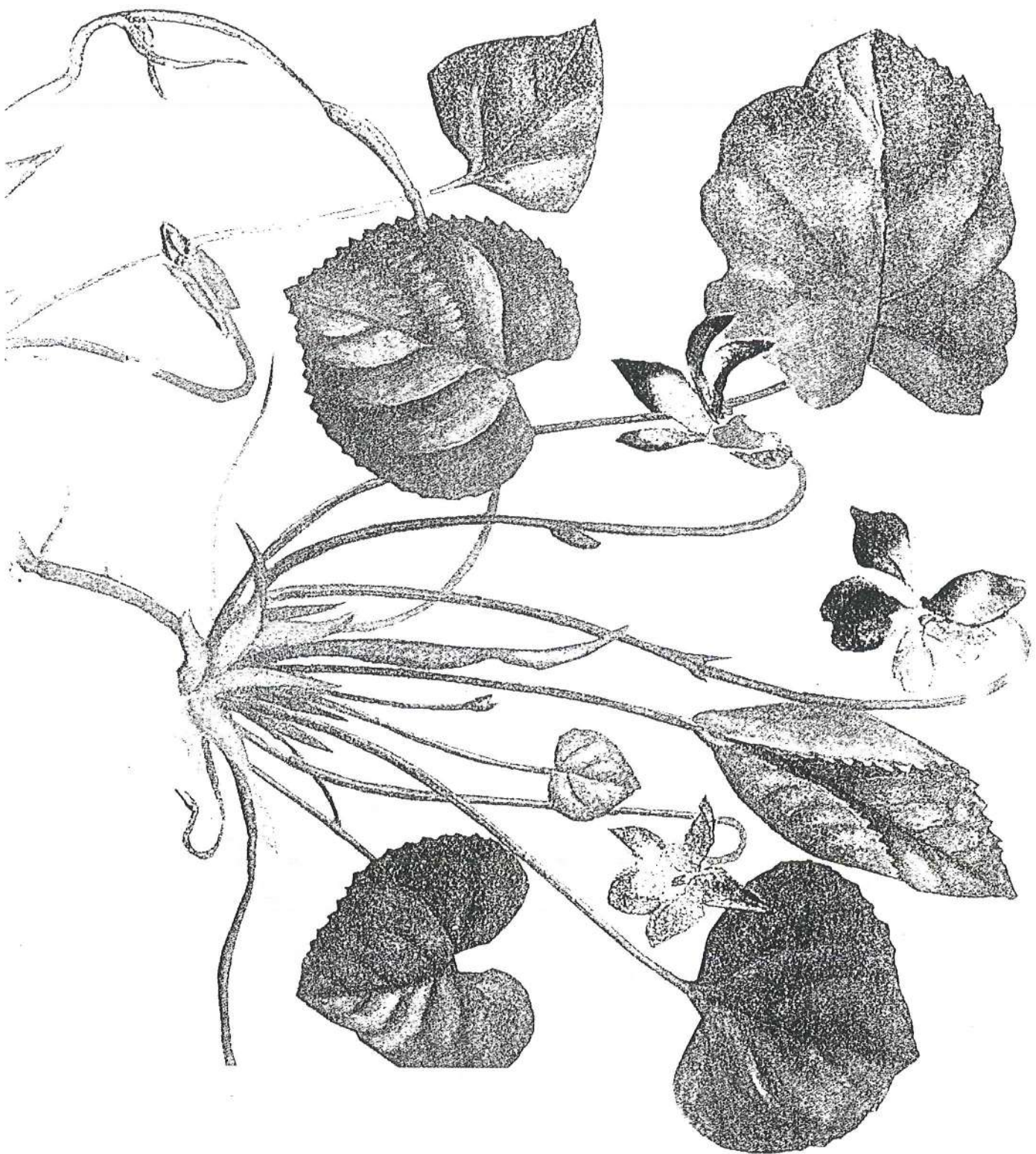
Domovina je sunce  
pod kojim odzvanja  
dječji smijeh.

U njoj sam i ja  
i moj zavičaj,  
prepun zelenila i čistoće duše.

Domovina je zemlja  
koja uljepšava moj život.

Ranjenoj mojoj domovini  
zacjeljuju ratne rane.  
Sretna sam.





Medinurje

Zelena si. plovna,  
ravno kak' močje,  
Medinurje moje  
v sva posajano.

Barjuni Korbuti

## SLOBODA I KAKO JE OSTVARITI

“Ja domovinu imam; tek u srcu je nosim,  
I brda joj i dol...  
Mom otkinuše biću sve njoj zi što uzeše...”

(S. S. Kranjčević)

Ovi prelijepi stihovi hrvatskog pjesnika Silvija Strahimira Kranjčevića koji svojim stavom, pjesničkim nadahnućem naslućuje općeljudske probleme promatrajući rodoljublje kroz prizmu socijalnog, a stav otpora prema tuđinstvu – stav je otpora tiranstvu uopće. Citirani stihovi izraz su duboke ljudske patnje i ljubavi prema otetoj domovini o čemu pjevaju mnogi pjesnici: Preradović, Nazor...

Povijest nas uči da su se mnogi mali narodi za svoju slobodu trebali krvavo izboriti.

I naš domovinski rat primjr je raseljenih obitelji, izgubljenih života, invalida, duševnih patnji. Posljedice dugotrajne i bolne nesagledive su u trajanju.

Nameće se pitanje: da li se političari mogu dogovoriti o pitanjima svoje države? Vjerujem da je to moguće.

Sloboda domovine – veličanstvena je. No, kad živi slobodan život da li je čovjek, doista slobodan? Pitanje demokracije, slobode govora, medija, tiska. Sudbinsko pitanje: što je smisao života? Koja je svrha moga trajanja? Odgovore na ta pitanja možemo pronaći u kršćanskoj vjeroispovijesti. Kršćanske misli upućuju nas kako živjeti mudro i mirno u harmoniji sa samim sobom, u suglasju s Božjom riječi. U svom životu još uvijek tražim taj put. Nadam se da će mi Božja providnost biti na pomoći.

“Oče naš, koji jesi na nebesima...” U molitvi obraćam se Tebi, dragi Bože, da mi budeš putokaz u životu, da me blagosloviš, da ispuniš moje srce ljubavlju, da mi podariš milost. Neproćenivi su Tvoji darovi koji ispunjavaju naše duhovno biće dajući nam snage živjeti pod udarcima životnih nedaća, nevolja i bolesti.

Vjerujem da je mir u srcu moja najsvetija sloboda. Upamtila sam Papine riječi: “Svi smo u praznom prostoru, samo ga treba nečim ispuniti.” Razmišljala sam čime bismo mogli ispuniti život? Molitvom da nam bude vodilja i izvor snage, ljubavlju za Boga, druge i sebe koja će nam se tada višestruko vraćati dobrotom i plemenitim ponašanjem oplemenjivati ćemo ljude oko sebe, mudrošću i znanjem obogatit ćemo svoj život i biti primjer drugima. “Sreća je na strani onog tko je zadovoljan.” (Aristotel)

Maša Vargazon



*J. Palapa*

## ČAKOVEČKI STARI GRAD

Tam vu srcu Međimurja, stari grad, poglej,  
zmed kajkakešim drevjem, niti ga je videti nej.  
Vu pitovnoj i feročenoj ravnici med rodnim našim polem,  
kuruzi i pšenici zместil negda svejta njega grof je Čaki  
a zmed čuda njegovih gospodarof, ž njim se štimal saki.

I kak se ne bi svojim gradom štimal, dičil,  
negda zdavnja na njega je turčin zobe špičil,  
ali grad je imel naše domače junake  
Peter Zrinjski v beg natiral, turske gule sake  
i nej samo natiral, nek je i zarobil  
velikoga turskog bega, vojsku mu pak zdrobil,  
od suženjstva da bi bega oslobodil  
dvanajset kol je blaga zato dobil.

Ali potlam sake slave, došlo nekaj novo,  
z Beča Leopold kralj, bil je zapovedal ovo:  
"Našim velikim junakom mora se odseči glava,  
v Međimurju već uni nikša nemaju prava."  
Se zbog toga kaj tuđinca služiti nejsu šteli,  
narod svoj od Beča, ukraj bi radi zeli.  
Kak se reklo, tak je to i bilo.  
Jezero šesto sedemdeset prvog leta se zgodilo.

Ve nam stari grad vu snu počiva miren, senja!  
Sam se vu se skriva. Zdavnja, zdavnja, srce su mu zeli.  
Ne znam kak su se to samo smeli.  
Med nami mrtev grad i dendenes stoji  
se starine su pobrali, ničega vu njem ni.  
A kuruzi i pšenica koli njega dale tu rodi.  
Grad pak zaprl svoje oči, nišće već ga ne zbudi.

Vu starinskoj dobi minuli su njegovi cajti,  
vu atomskim svetu ne bi se znal znajti.  
Zato si i miren ti, starinski grad,  
s tobom se starinsko odišlo je spat.  
Niti te već turčin ne napada, niti Leopold kralj,  
s tobom vlada niti pak drugi strajnski grofi,  
minule su se kaštige i kajkakeši štrofi.  
Niti z grada vum već nejdu svetle, zglancane kočije  
zaprežene štiremi koji. Lüksus stare gospočeje.

Tu vu spomen ostal nam si sakom. Stojiš! Ali nej na grobu, svojim junakom

Josip Čalopa

## MEĐIMURJE MILO

Međimurjel  
Međimurjel  
Zemlica lublena,  
zemlica mimna, poštena.

Si su tvoji dvori  
i se steze, lugi,  
gorični breščonjki  
i si klanjci dugi  
s cvetjom su okinčeni,  
starinskimi šegami zahičeni.

Rodna tvoja pola  
črez vnoge su cajte  
suzama zalevana  
i trudnaj rokaj i žuli  
teško obdelana.

A sinek je Ivek  
vu belaj gačaj hodil  
i starim klapastim škrlakom,  
a puce zdrave kak jabuke črlene,  
sidele su doma, za pečnjakom.

Stara mati skuhala bi žgance  
na kotlenjaki, nej je mela lonce  
kak dvanajset koscof  
za stol su poseli,  
za slatke malažije  
žgance su pojeli.

Je, je! Tak vam negda to je bilo,  
Međimurje, moje milo.

Josip Čalopa

## MEJAŠI

Dva mejaši, dva stari pajdaši  
živeli su vu poštenju,  
se najlepše v njivim je življenju.  
Jeden drugom kaj se bi zameril  
rajši groba bi si zmeril,  
il' pak meju šteri kaj zbantuval  
takše bi se on sramote čuval.

Vnogo let su zemle skupa meli  
v miru i poštenju živeti su šteli  
a do smrti, sebi su želeli  
žohek kruh mejaški kaj nej jeli.  
Tak je lepo to se išlo na leta i leta!  
Sunce saki den je dale, dale zišlo,  
ostarnuli su! Tre bo iti s toga sveta.

Jeden pak ve teško je zbetežal,  
i vu posteli dok on je ležal,  
mokre oči al' poštene z ropcem si je stisnil  
na mejaša dobroga se zmislil.  
Zovite mi, deca, mojega pajdaša.  
Vas pak prosim, poštuajte ga  
i dale kak mejaša.  
Deca su ve ocu obečala  
kaj bodo mejaša, dale puštuvala.

Novo protuletje pak je znova došlo,  
i vu polu delo se otrplo.  
Al' poštenje staro, pomalem se zatrla.  
Pozabil je sinek,  
kaj pret smrt je ocu rekel,  
pa po meji malo s plugom je povlekel.  
To tej stari norček, v pamet zel,  
kak bi ja pomalem, meju rezat štel.  
Či bi bar za meter od mejaša zel,  
samo kaj bi vekšu ja kmetiju mel.

A mejaš pak stari mirno mu je rekel:  
"Nej pošteno, zemle, več si stekel.  
Vidiš tu je meja predi bila.  
To mi bude žal  
dok me paža neu pokrila."  
"Kaj ti stari hurmak!  
Ve buš meni meju kazal,  
bum ja tebi pete vre podmazal.  
Vu Čakovec te k sudu bodem dal  
kaj si bodeš za poštenje nekše znal."  
A stavec, tožen, dimo je odišel  
i z mejašom takšim,  
več se nej rad zišel.

Josip Čalopa

## MEDIMURSKI ZLATARI

Zlatari su po Muri zlato brali  
z drvenimi lopataj f proju su rovali.  
Dropticu bi zlata f proju najti znali  
Međimurje daj prodali, nej se tak raduvali.  
Žuto zlato z šudra, peska,  
z veseljom su plajli.

Dugi i čalaren saki njivje put  
proti vode ladju gnati veliki je trud.  
I po mekaj vnoge noči  
trebalo je tam prespati,  
pretrpeti kaj, kaj toga i vodu poznati.

Po navadi potlam sake vekše vode,  
zlatar svoju ladju dobro zrihtal bode.  
Cajga i stroška del bi nutra,  
genul z doma on bi rano zjutra.

Dojšli bi po vodi dalko, dalko gori,  
dej gut z vode kakši šuder vum se stvori.  
Žilave bi rauke sega šudra premetale  
kaj bi brže mogli gibaati se dale.

Tam za voglom drugi su zlatari:  
"Žuri se", šepeče.  
Tiraju tak jedni druge,  
što več šudra ve premeče.  
Da pak njim je strošek bil pre kraju,  
obrnoti treba dimo to več oni znaju.

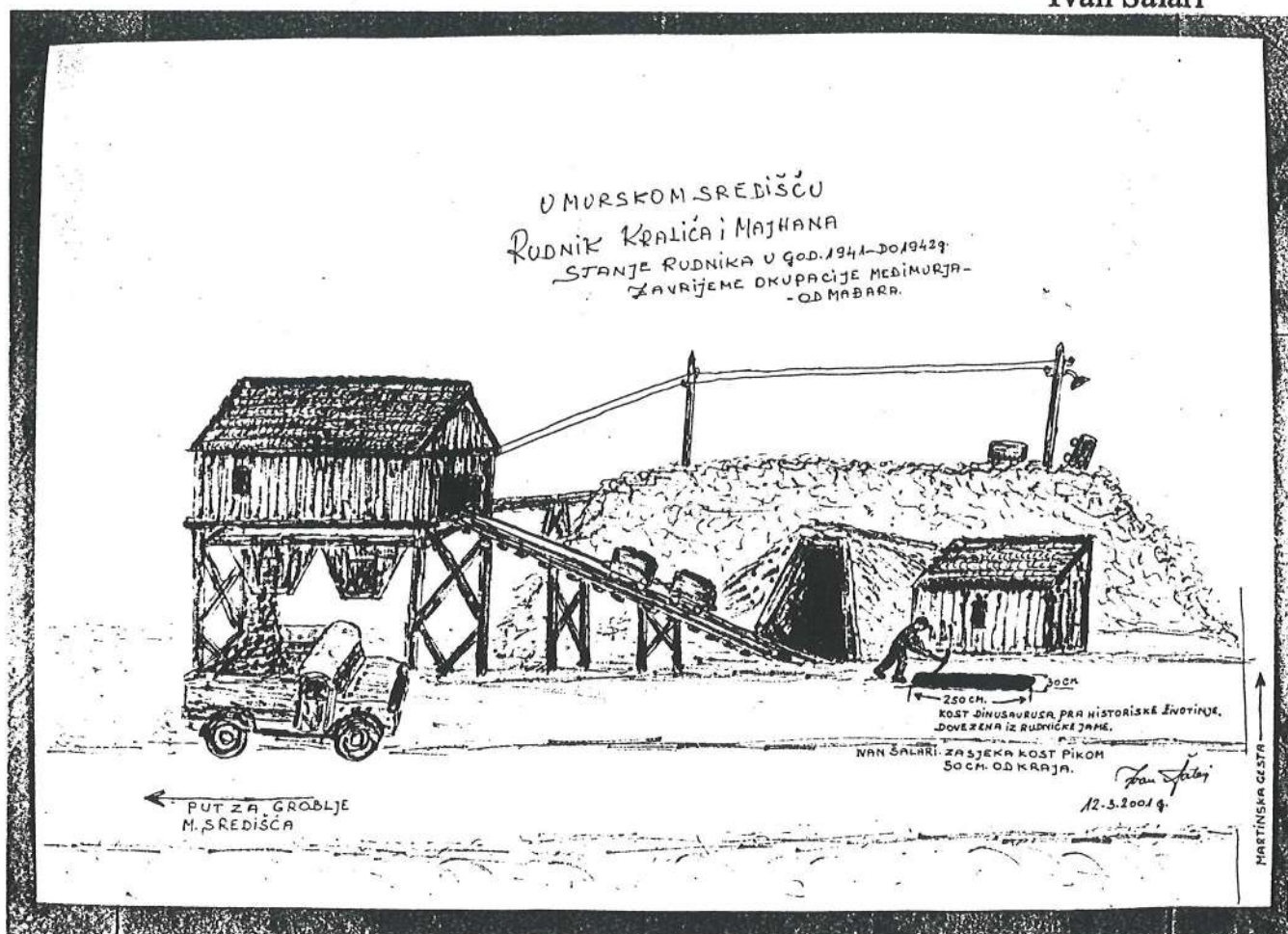
Ve pak s pesmom proti domu leži bilo,  
ali či su išli s proznom te se žalostilo.  
Zna se čim je pesma glasna bila  
da se njiva moka, tri pot naplatila.

Josip Čalopa

# U RUDNICIMA UGLJA U MURSKOM SREDIŠĆU

Bio je rudnik dvaju vlasnika Kralića i Majhana. Rad rudnika uglja započeo je pred Drugi svjetski rat, za vrijeme Kraljevine Jugoslavije. U ratu su Mađari okupirali Međimurje. Tako je rudnik "Kralić - Majhan" doživio Kraljevinu Jugoslaviju, okupaciju Mađara i Socijalističku Jugoslaviju. Rudnik je bio na današnjoj lokaciji Martinska cesta, uz sam put na uglu ceste koji vodi za groblje Murskog Središća. Bila je ratna godina 1941.-1942. Imao sam tada četrnaest godina. Moja rodna kuća, vrt i zemlja bili su nasuprot rudniku pa smo kao djeca imali priliku brati ugljen kojeg je bilo u otpadnoj zemlji koja se dovozila iz rudnika. Ja i moj brat Ignac išli smo često brati ugljen. Jednoga dana, opazio sam čudan predmet dovezen iz rudničke jame i pokazao ga bratu. Predmet je bio dužine oko 250cm, debljine oko 30cm. Krajevi su bili zaobljeni, a boja crna. Imali smo lagane motike za kopanje pa nisam mogao motikom zasjeći kako bih vidio kakva je unutra boja. Otišao sam kući po "pik" koji je imao oštar šiljak. Kada sam par puta zasjekao, na kraju od 50cm otkinuo sam komad od 12cm dužine i dubine od 3cm. Unutrašnjost je bila bijela i sjajna kao bijeli porculan. Ja i brat smo zaključili da je to bila kost prahistorijske životinje. U rudniku je ležala na dubini ispod 150m. Kost je ležala kraj ulaza u jamu oko tjedan dana. Zatim je kamionom odvezena, prema kazivanju rudara, u Mađarsku. Ja nisam sačuvali komad koji sam otkinuo od kosti. Nađena kost prahistorijske životinje iz Međimurja nalazi se u Mađarskoj u nekom muzeju.

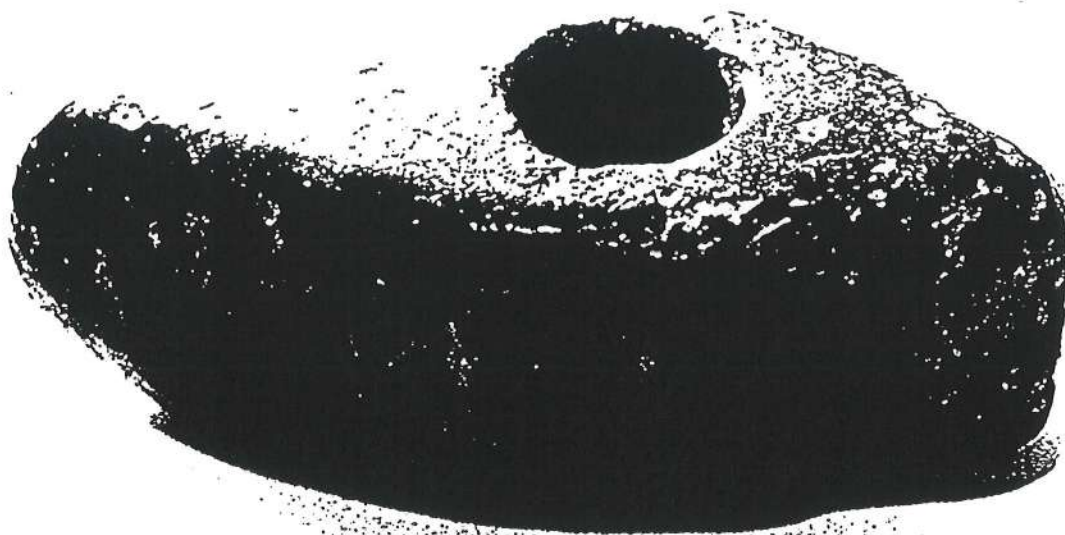
Ivan Šalari



## KAMENA SJEKIRA

Ja sam sa ocem išao orati njivu zvanu "Dolić" blizu rudnika "Hrastinka". Najednom iza pluga u brazdi zagledam čudan predmet dugolikog oblika. Uzeo sam ga i udario njime po alatu, otpala je zemlja i pojavila se rupa. Kada sam ga u vodi u blizini oprao od zemlje, vidio sam da sam našao kamenu sjekiru koja na debljem dijelu ima rupu za dršku. Bila je istrošena od rada s njom. Materijal je tvrdi, vulkanski prošaran mineralnim bojama. Ova kamena sjekira nalazi se u Muzeju Čakovec. Prema stručnoj procijeni najstarijeg je porijekla, nađena u Međimurju (između Murskog Središća i Peklenice, podalje od ceste). Prodana je Muzeju Čakovec 24.06.1977.god za 200 dinara, upisana kao muzejski eksponat: "Arheološka kamena sjekira", (isplatnica br.188). Potvrdu prilažem.

Ivan Šalari



KAMENA SJEKIRA

Na teret konta: .....

ISPLATNICA br. 188.

na dinara: 200,00 (slovima) dvjestotinu dinara

kome: Polari Ivan M. Gradisce

M. Tita 40

za otkup muresjke grante (osob. kamene gektara)

U Čakovcu dana 24. 6. 19 77 god.

Blagajnik:

Primařac:

»Ličke novine« — Gospić

Oznaka za narudžbu: LN-102

Poslije Drugog svjetskog rata rudnik se nalazio između pila koji je uz put iz Murskog Središća u Selnicu i gornjeg potoka (polje nazvano Gradišće) na dubini većoj od 100m. Rudari su naišli na zid od kamena rukom rađeni i drvene trupce na njemu. Rukovodstvu rudnika nije bilo u interesu da se to istražuje. Pošto je rat uništio privredu trebalo je za potrebe industrije iskopati što više ugljena. Tako se dogodila zanimljiva podudarnost. Danas u katastarskom zapisu polje ima naziv (Podgradišće) jer predajom od pradjedova ljudi su zvali taj teren pod gradišćom. To znači da građa u rudniku svjedoči da je na tom području bilo naselje. Zbog potresa je propalo u zemlju kao utvrda, grad ili naselje. O tom događaju čuo sam pripovijedati rudare koji su tu radili.

Ivan Šalari

## MUDRE IZREKE

“Djela su srž života, a govor je njegov ukras. Djela su plod misli: ako su misli bile zdrave, djela su sigurno uspjela...”

B. Gracian

“S koricama od sunca i mjeseca zemlja je prekrasna knjiga. Jesu li, o Bože, bijeda, potčinjenost i glad, molitve tvoje, ili jednostavno, štamparska greška?”

A. Pritham

“Veliko prostranstvo ne zna za uglove, velika moć dolazi polako, velika muzika je ona tihog zvuka, neizmjeran oblik – oblika nema.”

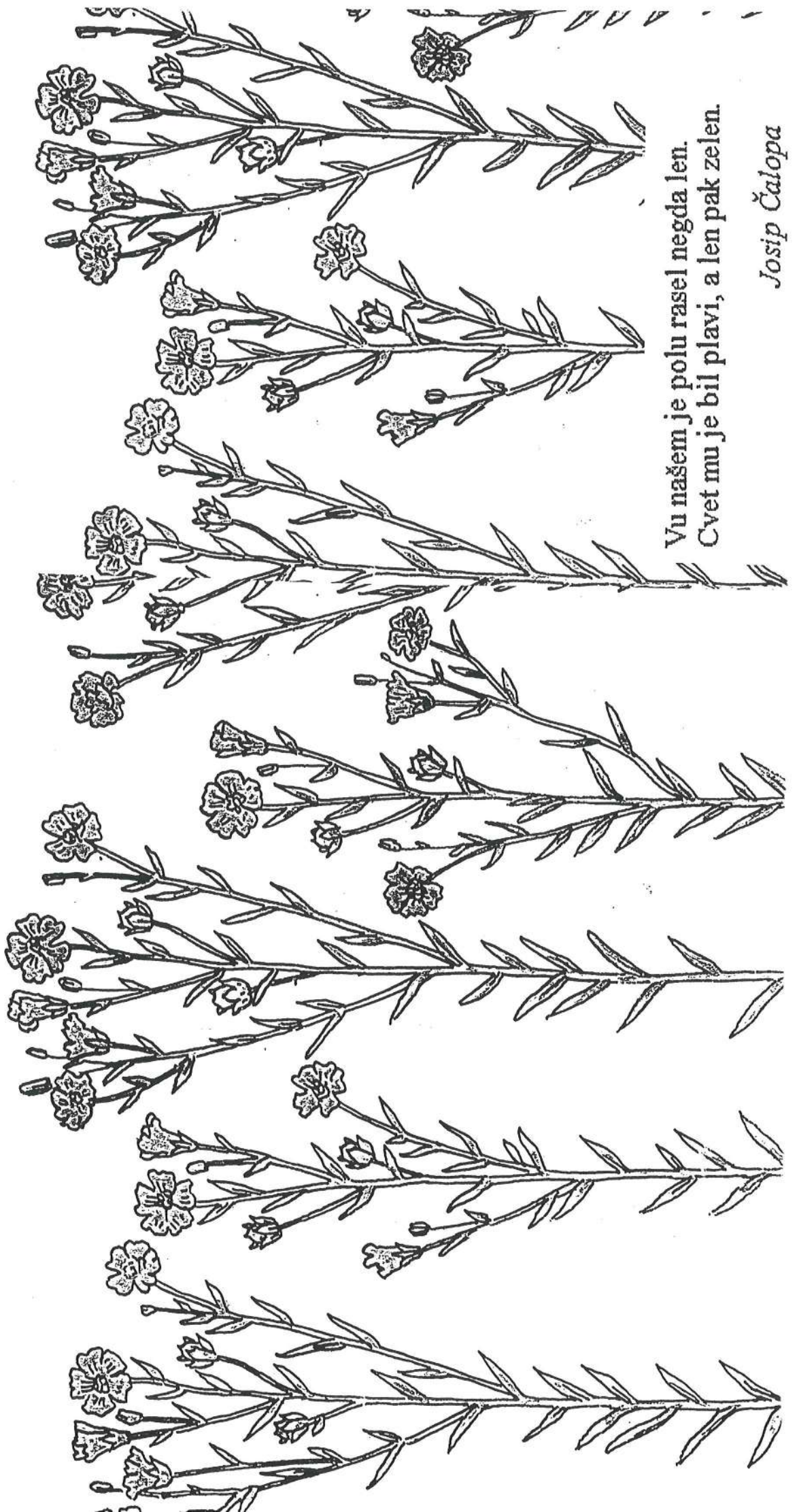
Lao – Ce

“...iako nije važno stići nego krenuti i cilj je samo izlika slabima, volio bih doći kamo sam pošao i naći što sam tražio...”

Z. Golob

“Znaj da je svijet nestvoren kao i samo vrijeme, bez početka i kraja i da počiva na zakonima, životu i mirovanju. Nestvoren i neuništiv, on traje pod prisilom vlastite prirode, na tri dijela podijeljen – nebo, zemlja i pakao.”

Gina Sena



Vu našem je polu rasel negda len.  
Cvet mu je bil plavi, a len pak zelen.

*Josip Čalopa*

## LEN

---

Vu našem je polu rasel negda len.  
Cvet mu je bil plavi, a len pak zelen.  
Ak' ga ne bi drač obrasel,  
do kolena visok on bi zrasel.

Potlam žetve, onda je zabelil:  
"Hote žene, len se je dozrelil."  
I žene su ga skupsti stale,  
vu pušle, il' rokoveti ga metale.

Rihlale i čistile ga na drvene češle  
dok su glavice semenja, doli prešle.  
Namakale ga v strugaj il' pa v mlaki,  
platno pa i konce treba hiži saki.  
Po sinokošaj su lena rasprestrle.  
Kaj bi se posušil, kaj ga leži trle.

Da se pak posušil, te su ga pobrale,  
vu pečnicu vrauču, nutri ga zivale.  
Tu se ve len žif kak suženj dušil,  
stopram ve se do kraja posušil.

Ve pak vužeg na trlici, len su trle,  
vnoge noči niti oka nej su si zaprle.  
Štera puca friškiše bi lena mogla trti,  
k njoj bi predi kakši snobok vrata dojšel tprti.

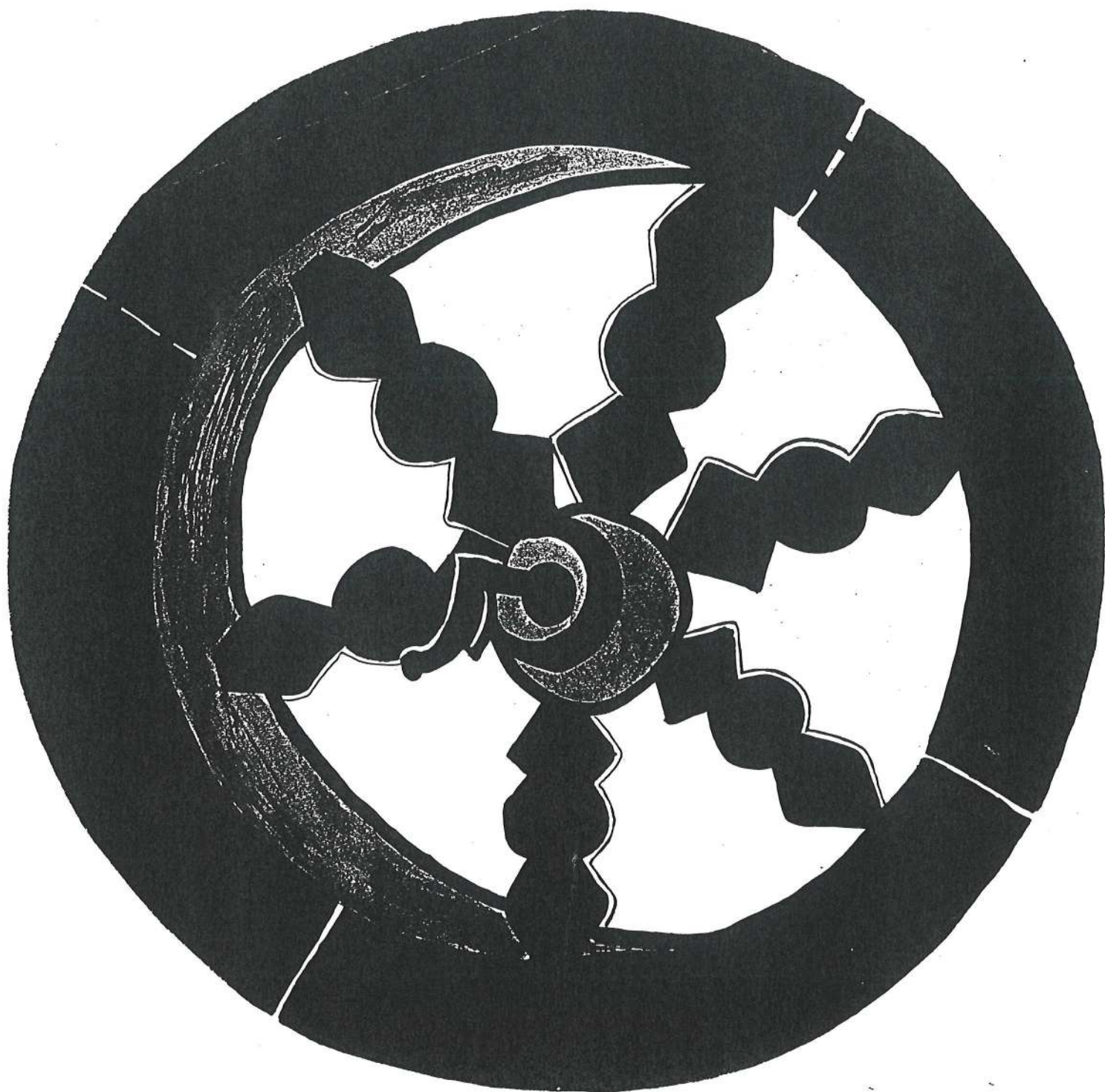
Z lena kodela bi se dobila,  
s kodele pak preja tenjka kak je svila.  
Preju tkalec zatkal, platno domače napravil.  
S takšega tekstila,  
Međimurec se je opravil.

Josip Čalopa

## KOLOVERT

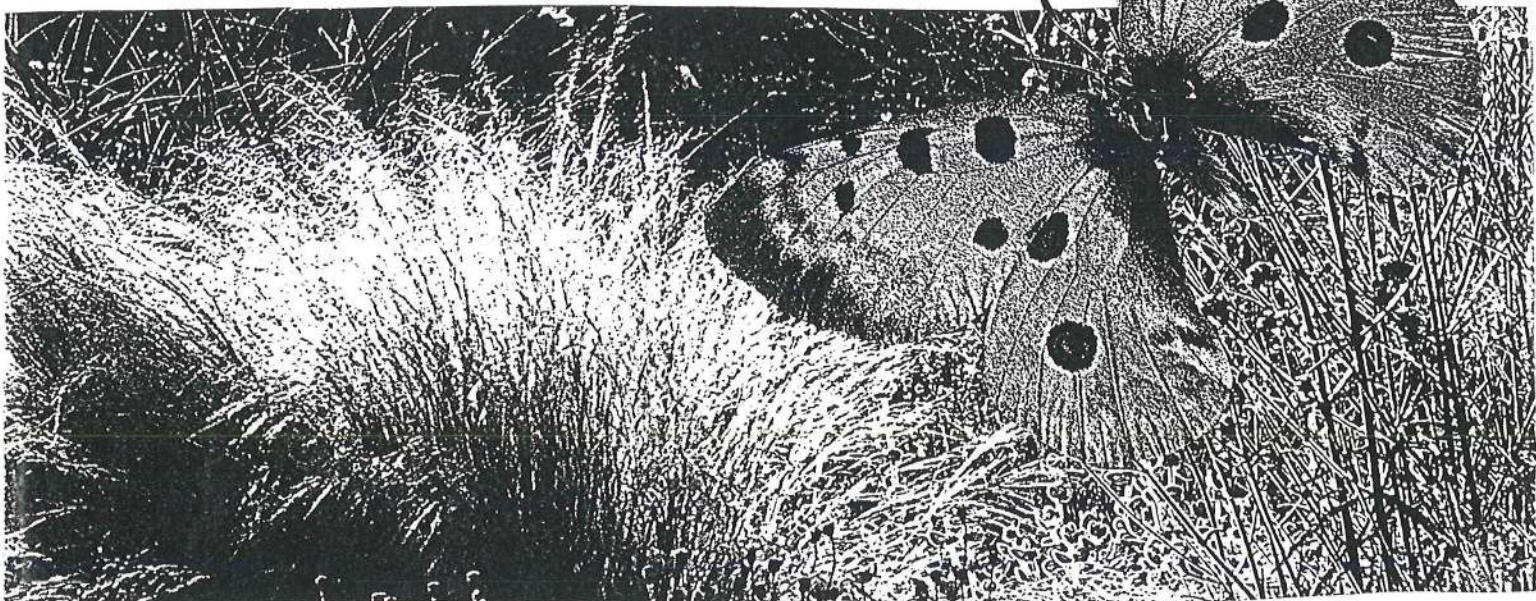
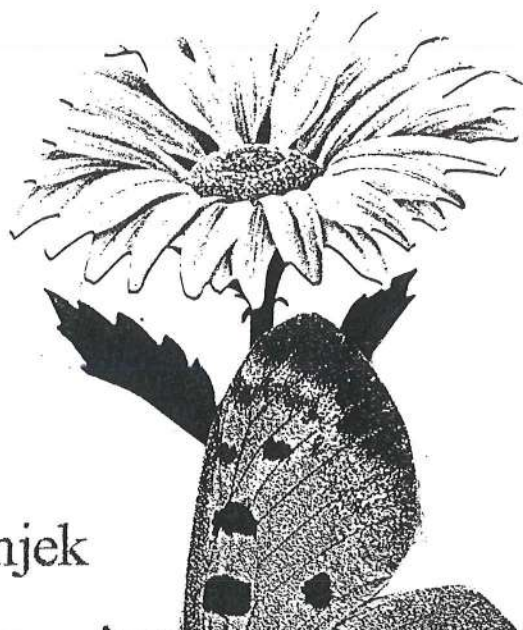
Na najži stojij  
jen stari kolovert.  
Mamica velijo: »Tak je  
negda v maudi bilo,  
a nej kak ve.«  
Dok dojdem na najža,  
navejk ga vertijm  
kaj ga malo razveseljim.

*Polanec Ljerka*



Uvijek su me gledali nasmijanu  
jer smijeh mi je bio spas.  
Uvijek su me vidjeli sretnu  
jer sretna sam za njih bila.  
Ali nisu me vidjeli  
kad sam jednom gorko plakala.

Branka Petanjek



Konjić

Konjić trči livadom i s vjetrom  
se šali.

Tko li je od njih brži  
kad bi samo znali?

Branka Petanjek

## ROSA

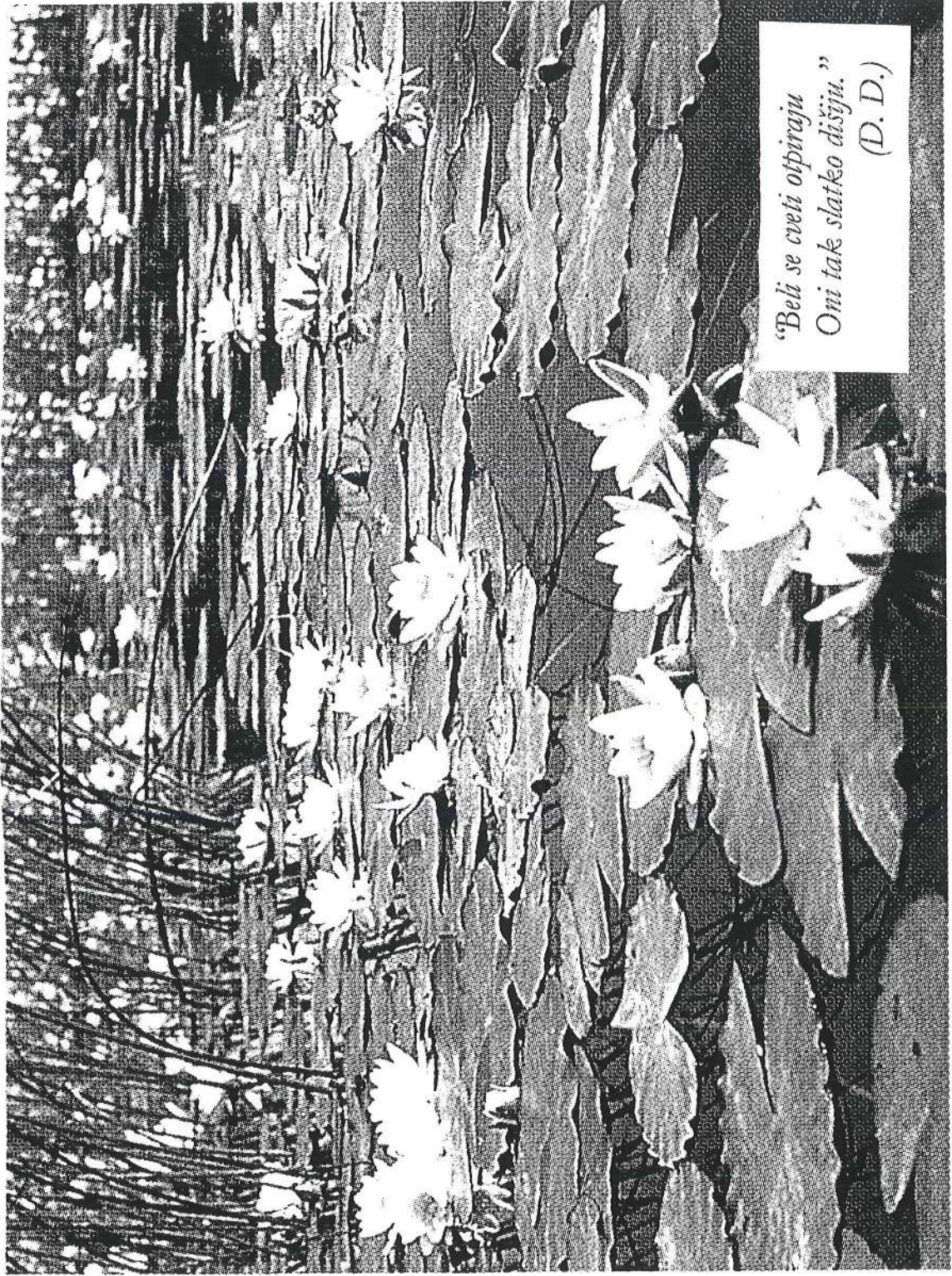
Kak dišeča  
i cveteča je bila,  
šlingasta i lahka.  
Vu joj sam vidla sonce  
kak rascvelo ružu,  
poznala sam kak dišij  
čula sam kak se smeje.  
Za menom je skokala  
z listja se skli zala.  
Vezda je več nej,  
nekam se zgubila,  
je nestala  
ili je morti  
v mojem oku zaspola.

Nikolina Vinko

Zvezde trepere,  
žmirkaju.  
Svud je tišina.  
Zvijezde se igraju na nebu,  
a ja te čekam.

Nikolina Vinko





*“Beli se cveti otpiraju  
Oni tak slatko dišuju.”  
(D. D.)*

## ŠIROKO POLE

Puno pole cvetja i dišalo je  
i črleni mak je cveo vu pšenici.

Ti si stiha dojšel  
polek mene si si sel  
kak je lepo s tobom  
vu širokim polu biti.  
Ftiček igral se je i cvrčal,  
a povuk plel je svoje niti.

Prek je pola mali jarek,  
kakti potok tekel.

“Za navek te rad bom imel,”  
šaptal si mi, stiha rekel:  
“Ljubim te, Ljubim te.”

Vnoga temna nočka na nas se spostila  
i tak srečne nas je z rosom poškropila.

Je li ti je dragi nočka vu srcu ostala,  
da več govoriti nesmo znali,  
kušlec sam ti dala.

Nočka, nočka, nej te dal nit za celi svet,  
ober nas tak lepo cvel je  
beli črešnjov cvet.

Zabadav mi rascveteno pole,  
bister potok i črleni mak,  
se kaj god je lepo,  
pozabiti je bole  
kajti se od sega toga  
napravil se je samo mrak.

Josip Čalopa

Iz zlatnog žita  
crveni se makovi  
tiho smješčaju.

Zlati se klasje  
vjetrić ga tihi njiše  
kombajn već stiže.

Nebo je crno  
prekrili ga oblaci  
spušta se pljusak.

Kristina Sklepić



Ivan Andrašić - ilustr.

## SE JE DRUGAČ

Se je drugač kak je negda bilo  
f seli polne je zvonilo.  
Dale je zabadav, več zvoniti  
tulijo fabrike, da na posel treba iti.

Stare šege se su se zatrle  
nit za nikaj snahe, kaj na trlici bi trle  
nit pa vidiš koga kaj po meji travu bere  
niti žena z rokaj flake pere  
se se to z mašinom ve napravi.  
Kakši je to dojšel svet gizdavi?

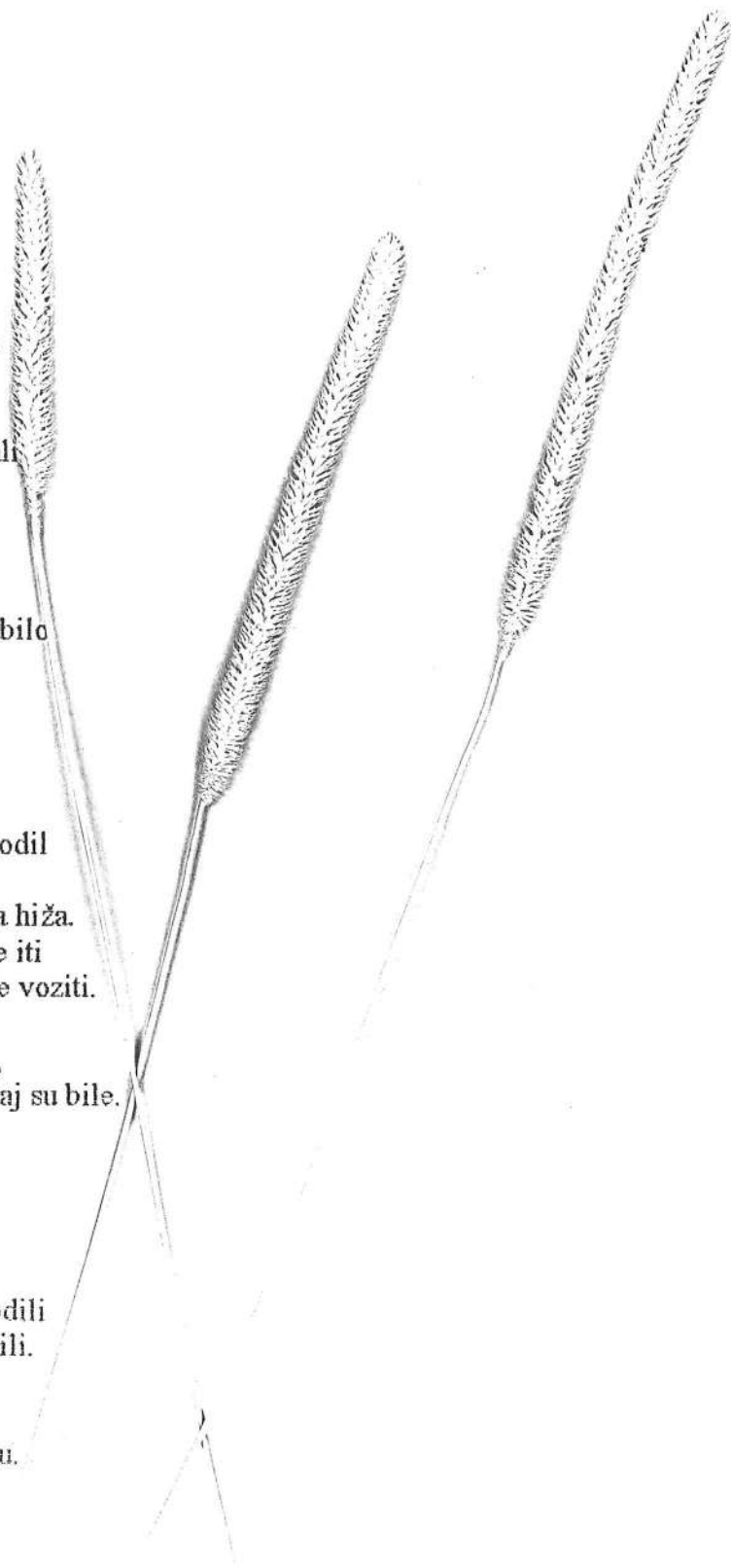
Zemlicu več nišče nikaj ne poštuje  
vu fabriku, il' vu svet saki rojši oputuje  
kaj ti služba več nam more dati  
nek na čeli z rosom, zemljicu kopati,  
z motikom i drvenaj plugaj pole su kopali  
denes traktori su se to spoorali.  
Srpaj, kosaj, ljudi su si žito želi  
ve za plaču kosilicu, kombajn su si zeli.

Kruh je pak bil koruzen pa i njega malo bilo  
zato kaj je pole nej kak ve rodilo.  
Niti senjal, niti nišče nej to znal  
umetno guojivo kaj bi polu dal.

A težačec medjimurski?  
Se do Beča i do Trsta, z belom torbom hodil  
či bi mu se šteri kajcer v žepu zgodil.  
Je, hodil je i hodil, kaj ti doma dece puna hiža.  
Denes pa brez cuga, autobusa, nišče neče iti  
kaj ti po asfaltu, s peciklinom, sramota se voziti.

Žene pak su duge kikle se do pet' nosile,  
kakša gut je zima bila, f tibetaj i štrikancaj su bile.  
A na glavi ropce, prelevance su mele,  
na vulicu pak gologlave, nej su smele.  
I škornje črne na nogaj su imele,  
borneš pak za mini suknje nej su znale.

Dečki mladi kak sneg v belaj gačaj su hodili  
kak vu krčmi – tak proščenju su se bečarili.  
Denes ak' pa neje, ves popeglan,  
neje nikši dečko.  
Iluligansko išče k tomu ak' ne nosi kečku.



## Ljetno predvečerje

Sunce polako sklapa snene oči,  
zamire pjev ptica. Tišina.  
Negdje u daljini još se čuje  
neumoran šum vjetra.

Gledam odsjaj zalazećeg sunca u vodi.  
Veličanstveno.  
Slika nebeska budi lijepa sjećanja  
preplavljena žarkim narančastocrvenim bojama.

Krijesnice male pale se i gase,  
pale i svojim svjetiljčicama u tami  
osvjetljavaju mi put.  
Svjetlo već jedva tinja,  
gubim se u tami...

Kristina Sklepić

## MURA

Duga zavijana crta, čez naš kraj se vleče  
bliskeče se na suncu i zvezdanoj noći,  
Tak bistra i silna, samo teče i teče  
žnje nemreš i nemreš pomeknuti oči.

Makar tulku zla je una nam včinila  
vu tulikšaj bi pesmaj spopevana bila.  
Rezala je naše medjimurske ravnice,  
rušila je naša pola bez pravice.

Mura reči : "Zakaj se ti tak srdito hičeš,  
od brega do brega se skičeš.  
Kuliku si ljudi , dece potopila,  
sinokoše zelene, šume pune hlada  
zela tvoja sila."

Dej su bila predi rodna naša pola,  
ve je sama meka gola  
Dej su rasle žitne lati zlatne  
tu si ve ostajla, struge kalne, blatne.

Poleg sega toga Mura, rad te itak imam  
vu duši se ja svojoj s tobom sigdar štimam.  
A ti teči dale bistra, silna zmir do veka  
ar ti si naša, medjimurska reka

Josip Čalopa

## ŠKVORCI NA POČINEK

Gledal sem na večer škvorce, kak su doleteli,  
rom pred svoje dvorce, koli dvorov tripot obleteli,  
predi kak su nuter iti šteli.  
Unda su se nisko čist spustili, globoko do zemle poklonili,  
dozvoljenje v dvore zaprosili.

Ali stražar pred veliki vrati,  
dozvoljenje neje mogel dati  
kajti nej su dali v zraku paradu  
svojem kralu ki je z dvorom vlado.

Ve zda su se zdigli nazaj vu visine  
skazali bi svoje znanje, umetnine.  
Najstarejši škvorec prevzel je komandu  
i preznojil celu škvorec bandu.  
Letali i firkali su sem - tam, gori - doli  
dok se saki škvorec ne preznoji.  
Jen čas naprej, pak leteli nazaj  
ne znaš bormeš, dej je pravi kraj.  
Zmešali se skupa, pak širom rezišli,  
unda pak su jen za drugim išli  
spelavali vu zraku, precimbu kaj dvoru daju,  
človek bi se čudil kaj se škvorci znaju.

Ve pa se okoli mrak se stiha spustil,  
dvorca z rosom večer je napustil.  
Vu dišečem parku divje ruže, rom kaj su zaspale  
a na kulaj dvorca, zastave se vum rivale,  
ke su škvorce doli v dvore zvale  
kakti strela žarka v dvore doleteli  
na zastave stare gori si sposedeli.

Dvor je fihnul fčasi potlam toga.  
I trubač na kuli nej več puhal roga.  
Se je trudno, nutri spi i nej več čuti nika.

Josip Čalopa



*Ljeto u polju*

*U sneno jutro  
sunce se iz sna prenulo  
zlatnu svoju boju  
žitvu je poklonilo.*

*Na tihom povjetarcu  
zlatni se klasovi njišu  
cveni makovi među njima dišu.*

*Tiho na prstima  
u polje večer se došuljala  
sve ljepote sunčeve  
odjednom je prekrila.*

*Ana Sklepić*

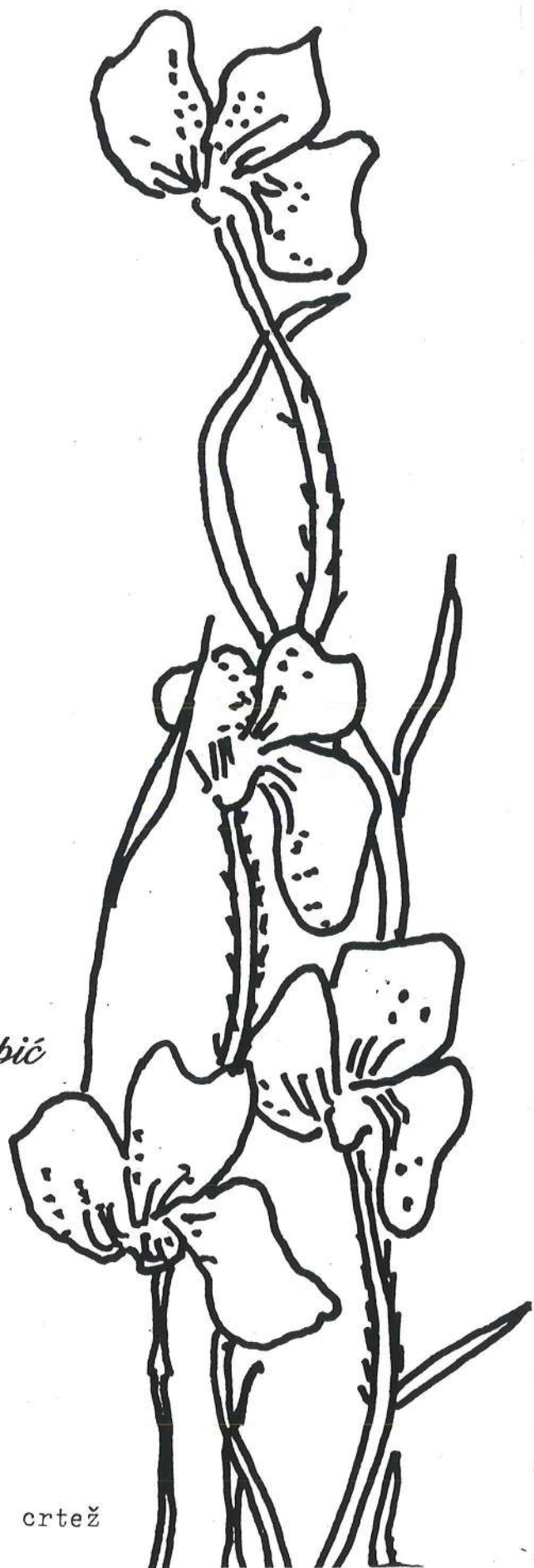
## *Žito*

*Sunce toplo iza oblaka viri,  
sramežljivo se smije,  
svoje zlačane zrake  
do blistavih kapi rose šalje.*

*Topao povjetarac kriomice  
kroz zlatno se žito šulja,  
makovima crvenim  
bajkovite priče priča.*

*Ubrzo, sve zanijemi,  
noć se u polja tiho šulja,  
crnom koprenom žito obaviju  
šalje ga u carstvo snova.*

*Kristina Sklepić*



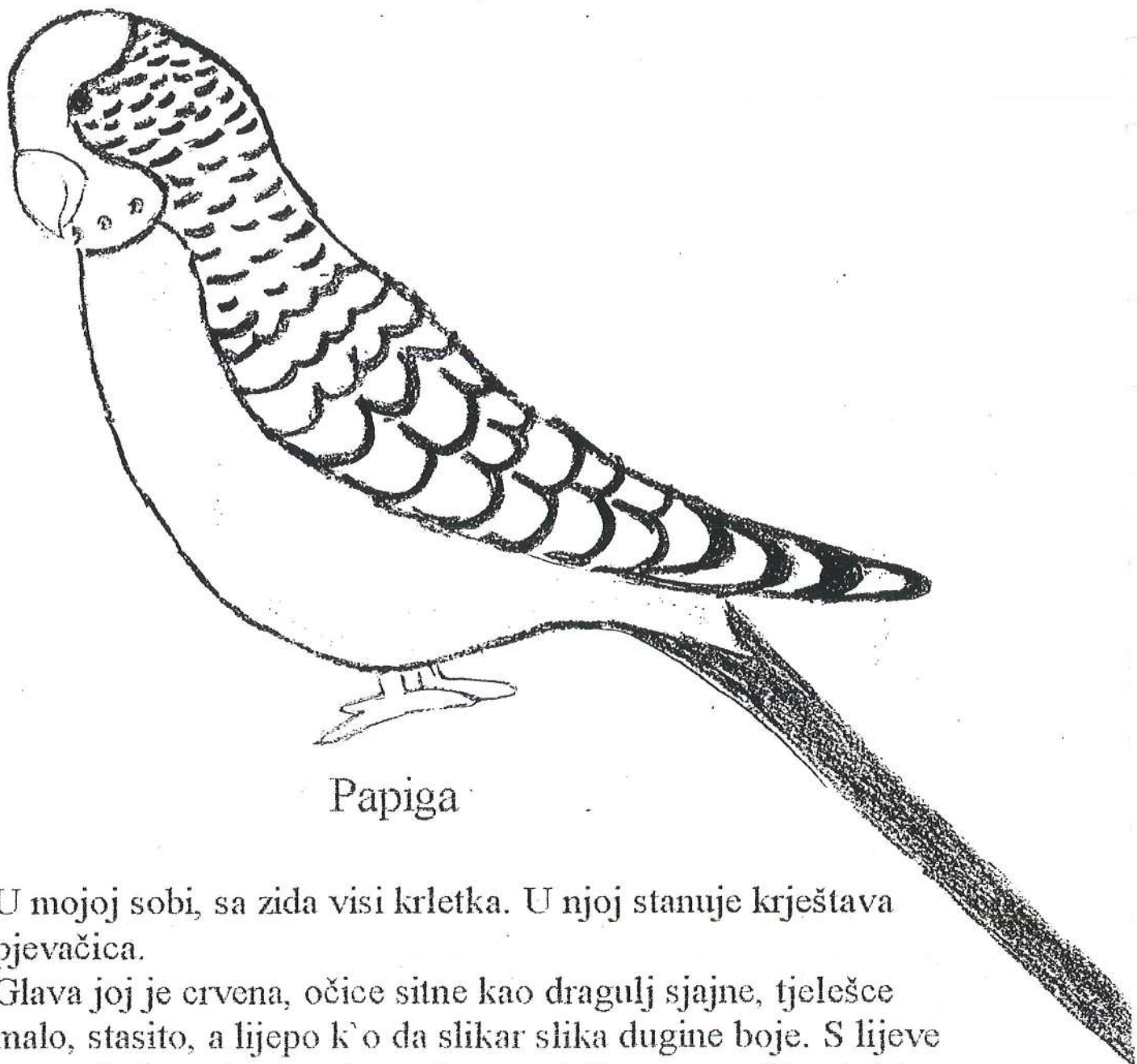
## Rode

Na zidanom roru store hiže  
debelo je gjezdo  
rode duge noge i dugoga kluna.  
Tu se nastonila cejla familija.  
Z jejci se zvalili mlodi.  
Bez perja su, gingavi, slabi,  
lačni otpiraju klune i  
čokajo kaj jim store rode  
jesti donesejo.  
I tak den za dnevom idu,  
a male rode kauli  
z visokoga glediju  
i rostejo.  
Kak jim je lejpo dok se store rode  
brigajo za je  
i hroniju jih.

Danijel Korbelj

Ilustrirao:  
Mate Lovrić





Papiga

U mojoj sobi, sa zida visi krletka. U njoj stanuje krještava pjevačica.

Glava joj je crvena, očice sitne kao dragulj sjajne, tjelešce malo, stasito, a lijepo k'o da slikar slika dugine boje. S lijeve strane žarko zeleno, s desne žuto, a dolje crveno. Vrat joj je kratak, širok, prošaran jesenjim bojama. Rep, perce po perce drukčije boje. Nogice tanke, vitke, a žute k'o žito Slavonije.

Takvu bih ja papigu htjela, no nemem je. Ali kad bih ja imala makar malog kanarinca, bila bih presretna. A kad bih imala papigu koja zna govoriti, mojemu veselju ne bi bilo kraja.

Damjana Zadravec

## V NOČI

Poslušam v noč,  
čuk kriči.  
Poslušam v noč,  
nešči po cesti beži.  
Otprem oblok  
i zvezde gledim.  
Mirne su.  
Poglednem, mesec  
na zemlju tiho  
siplje zlatni prah.

*Željka Vrtarić*



## VU MRAKO

Dok sunce zajde  
i mrak dojde,  
v našaj goricaj  
se je vu kmicaj:  
grozdje počrni,  
klopotec se budij.  
Onda sam srečna  
dok stojim v mrako  
i k sebi stiščem tvojo rouku.  
Klopotec popejvle.  
Grozdje dišij,  
a ja cvetem.

*Vesna Malekoci*

## J E S E N

Jesen zlati,  
listove snene,  
od njih sagove  
pravi šarene.

U magleni veo  
omota jutra,  
selica ptica  
nestat će sutra.

Kišne kapi  
rasplaču dane,  
vjetar prepliče  
ogoljele grane.

*Krešimir Novak*

# OČEKIVANJA

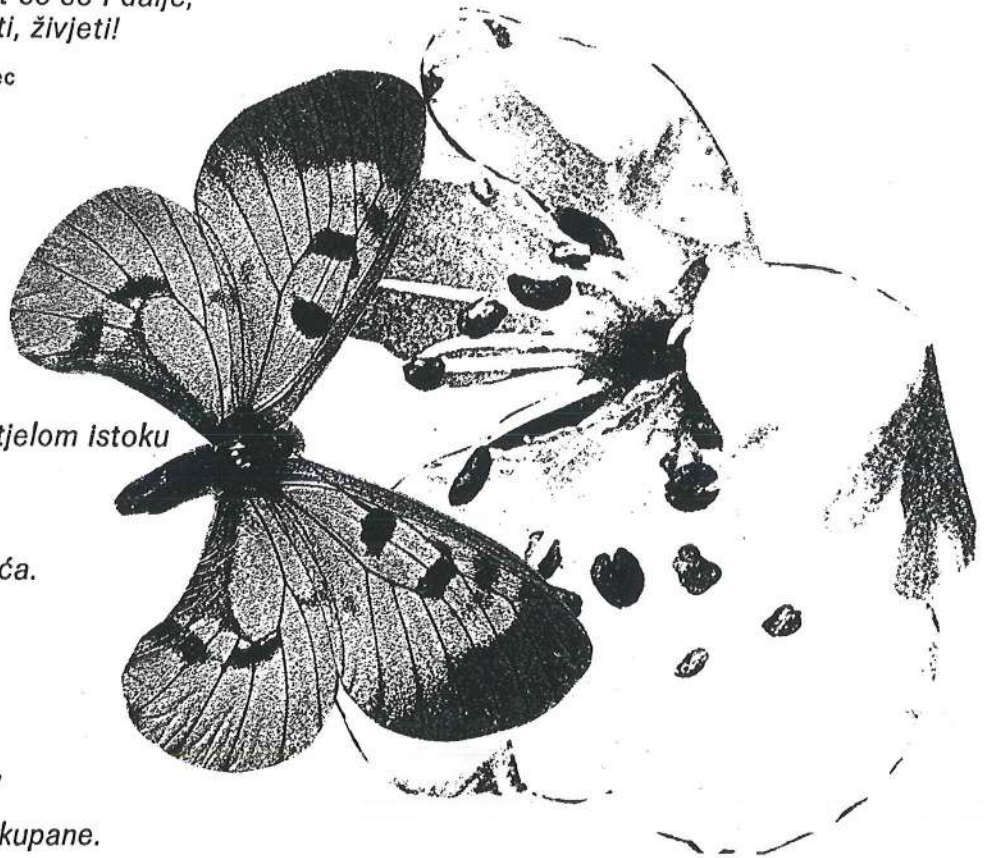
*Buduća vremena čekaju nas iza ugla.  
U daljini se vide brod i plavičasti dim,  
vidi se nebo, zvijezde i mjesec.  
Negdje se rađa novi Ujević,  
novi Jesenjin, Shakespeare.  
Velikim koracima stupamo u budućnost,  
u nove pobjede, u mirna jutra, iako horizonti nisu sasvim jasni.  
Zemaljska kugla okretat će se i dalje,  
a mi ćemo živjeti, živjeti, živjeti!*

Tajana Rihtarec

## VIDICI

*Kao sunce na rasplamtjelom istoku  
budi se život.  
I prolazi,  
Prolazi s igrom leptira,  
prolazi s mirisom cvijeća.  
Sijevaju munje,  
grme gromovi  
i vjetrovi ga šibaju.  
Ali nema klonuća,  
posustajanja.  
Život teče, uvijek dalje,  
u nova prostranstva,  
u nove dane suncem okupane.*

Dušanka Zadravec



## ZA NOVIM VIDICIMA

*Život je vlat trave  
što prkosi oluji.  
Prkosi vjetru, gromu i kiši.  
Ako ga otkine vjetar,  
na njegovo mjesto dolazi drugi.  
Život je blistava rijeka  
što beskrajno luta  
u padanja i uzdignuća.*

Zoran Zadravec

## MNOGO SUNCA

*Lutamo nebom, lebdimo oblacima pobjede,  
puštamo bijelu golubicu mira  
i oglašavamo se zvonom rada.  
Stvaramo novu budućnost,  
radujemo se jasnim praskozorjima,  
kupamo se u plavom moru ljepote.  
I želimo još mnogo sunca  
i zvijezda u našem životu.*

Blaženka Tot



## Priča bez naslova

Tog me lijepog sunčanog dana probudilo sunce. Svojim dugim zlatnim rukama milovalo je blještajuće kapi rose. U maloj lokvi vode ugledala sam svoj odraz. Bilo je to nešto predivno, pa sam pomislila da još spavam, no više nisam spavala, bila sam potpuno budna, i bila sam sniježno bijeli galeb. Vinula sam se u visine, sunce se smiješkalo, a ostali su mi se galebovi divili. Po prvi put u svom životu osjećala sam se slobodno. Htjela sam zaplakati no nisam mogla, galebovi ne plaču. I dalje sam letjela, do iznemoglosti, htjela sam umrijeti. Što će mi sva ta ljepota ako ne mogu barem jednom od srca zaplakati, ako se ne mogu ni jednom nasmijati. Sunce je shvatilo kako trpim. Pružilo mi je još jednu priliku i reklo: "Sada sama izaberi u kojem ćeš tijelu živjeti." Onako ošamućena i zbunjena ugledala sam jato dupina kako iskaču iz vode. Doimali su se tako veseli pa sam tiho i bez razmišljanja odvratila suncu: "Dupin.", i istog sam se trena našla u vodi.

Duboko sam zaronila želeći otkriti svu tajnu vodenog svijeta, alge, koralje, školjke, ribe... Tada sam se sjetila dupina koje sam prije vidjela. I ja sam poželjela visoko skočiti, ali nisam znala kako. Bilo sam očajna i sunce je to znalo. Šapnulo mi je: "Pomoći ću ti." Ali sve ima svoju cijenu pa tako i sunčeva pomoć. Osjetila sam kako me neka tajanstvena sila diže uvis, bio je to predivan osjećaj. Čekala sam da se vratim u more, ali tad sam shvatila da to više nije moguće.

Stajala sam na plaži zureći u more i plačući. Da plakala sam. Sunce me poželjelo utješiti pa je reklo: "Duboko u svom srcu znala si da ne možeš biti dupin i da te to neće usrećiti. Mislim da ćeš biti zadovoljna u ovom tijelu. Otkrila si žalost i još ćeš je otkrivati, ali bit će i radosnih trenutaka koji će žalosne polako slati u zaborav. Tvoje je srce ranjeno i znam koliko patiš, ali vrijeme liječi sve rane pa će tako i tvoju." Sunce me ostavilo, ali samo nakratko. Zašlo je iza brda i obojilo nebo. Još sam nakratko osluškivala valove kako udaraju o stijene. Više nisam plakala, bila sam radosna što sam ljudsko biće.

Ilustrirala: Ane Sklepić

Kristina Sklepić

## *More*

*Modro more, zelenomodro,  
na suncu se ljeska.*

*Dize se, šumi, pjenu, tutnji, huči, penje  
udara o kršno stijenje.*

*Dubine su tvoje tajanstvene,  
snage tvoje veličanstvene.*

*Bonace tvoje su sjajne,  
a žali miluju uale tajne.*

*Ljubavi nove stvaraš,  
život pravi da dočaraš.*

*More zlatno ti si san  
željela bih živjeti kraj tebe svaki dan.*

*Maja Kovačić*

Sa neba viri  
zlačane ruke pruži  
sunašce malo.

## More

More naše Jadransko  
u beskraj se pruža,  
more plavo duboko  
galebovi nadlijeću.  
I kriješte, bijele ptice,  
kriješte  
između plave pučine  
i plave nebeske visine.  
Brodić plovi  
val ga ljulja, njiše  
val se penje i propinje  
kao konjić više.  
Šumi, more, vječnu pjesmu,  
pjeni se i stenje  
val se snažno razbija  
o kameno stijenje.

Ana Sklepić



Plavi valovi  
udaraju o stijenje  
tiho nestaju.

Beskrajnim morem  
plovi bijela barka  
sunce zalazi.

# Predstavljen božićni »Čitatelj«

**MURSKO SREDIŠĆE** Sedmi broj "Čitatelja", lista za promicanje kulture, stvaralački rad i edukaciju čitatelja knjižnice, predstavljen je javnosti u petak u središćanskoj Grad-



skoj knjižnici. Učenici Osnovnih škola Murško Središće, Vartišinec, Selnica i Sveti Martin na Muri u ovom se prigodnom listu predstavljaju božićno-novogodišnjom tematikom, a ovaj list je bogat i slikovnim pr-

izorima iz Biblije. List je nazočnoj publici, a treba reći da je ovaj put publike bilo "kao koštica u šipku," predstavila **Barbara Novak**, ravnateljica središćanke knjižnice. Djeca su svoje radove čitala ili recitirala,

što je čitavoj priredbi dalo novu i vredniju dimenziju. Kako to već biva kad su u pitanju knjižnica, djeca i gospođa Barbara, i ova priredba protekla je u zaista ugodnom druženju.

(S. Mesarić)

## Otvorena izložba Dragutina Kukovca

**MURSKO SREDIŠĆE** - Minulog petka je u Gradskoj knjižnici i čitaonici u Murškom Središću otvorena 1. samostalna izložba **Dragutina Kukovca** iz Murškog Središća. U nazočnosti velikog broja posjetitelja o autoru je govorila i izložbu otvorila **Marija Mavrič**, članica Gradskog poglavarstva zadužena za kulturu. Kukovec se publici predstavlja s 15 radova u tehnici ulja na platnu. Slikanjem se bavi pet godina i u tom je vremenu izradio dvadesetak slika. Izložba ostaje otvorena sve do



5. siječnja 2001. godine, a razgledati se može svakodnevno u radno vrijeme knjižnice. U glazbeno - pjevnom programu

nastupili su prof. **Stjepan Horvat** i **Franjo Liklin**, izvevši nekoliko božićnih pjesama.

(S. Mesarić)

## MUDRE IZREKE

“...svijet je, zaista, kao san, a bogatstva ovoga svijeta su primamljive opsjene. Kao i prividna udaljeost na slici, stvari ne postoje same za sebe, već su samo magla...”

Buddha

“Sedam boja sunčevog spektra:

- bijela boja označava Božju čistoću, cjelovitost i savršenstvo,
- crvena označava pročišćene želje i božanstvenost,
- grimizna govori o entuzijazmu i opijenosti Bogom,
- ljubičasta označava Božju mudrost,
- zelena označava Božje izobilje,
- plava predstavlja Božji zakon,
- žuta označava silu, snagu i slavu beskonačnog.“

J. M.

“Ne trebate raditi kao ostali, nego kao oni koji rade ispravno.“

Talijanska mudrost

“Nitko nije bez poroka, ali je najbolji onaj kojeg i najmanji porok muči.“

Seneka

“Jer tamo gdje je vaše blago, bit će i vaše srce.“

Evandjelje po Mateju 6,21

GRADSKA KNJIŽNICA I ČITAONICA

# IZLOŽBA, ČASOPIS, USKRS

Knjižnica je bila premala da primi sve one koji su željeli pratiti otvorenje izložbe batika i pisаница Tatjanae Plačko Ivancić i promociju sedmog broja lista "Čitatelj".

Tatjana P. Ivancić je publici predstavila drevnu istočnjačku umjetnost slikanja na tkanini. U ovoj zahtjevnoj tehnici se prožimaju vještina i strpljenje te spontanost u nastanjaju kolorističkih efekata i oblika. Važno je da upravo ovo potonje obilježava sva djela autorice. Djela s izložbe pod nazivom "Pročiću ispod duge" obiluje ljubičastim tonovima sve do zelenkastih i žutih obasjanih svjetlucanjem svile. Profinjenim osjećajem za oblik i boju, autorica je kroz slike predstavila svoj doživljaj prirode. Na mnogim njenim baticima nalazi se motiv tulipana, koji za nju predstavlja cvijet savršenog oblika i neiscrpane ljepote.

Tatjana Plačko Ivancić je rođena u Čakovcu gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju, a u Zagrebu je završila Pravni fakultet. Još za učeničkih dana



**M. MAVRIĆ JE PREDSTAVILA TATJANU P. IVANČIĆ (snimila A.L.)**

počela se baviti slikanjem iz hobija, a najviše se priklonila drevnoj umjetnosti slikanja na svili, batiku. Svoju vještinu iskazuje i umjetnički dizajniranim nakitom te izradom pisanica ukrašenih biserima i poludragim kamenjem. Dosad je izlagala na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Više o njoj prilikom otvaranja izložbe rekla je **Marija Mavrić** u Gradskom poglavarstvu zadužena za prosvjetu i kulturu.

Uz izložbu, posjetiteljima Knjižnice u Murskom Središću je predstavljen sedmi broj lista "Čitatelj" koji sadržava literarne radove osnovnoškolaca. Skupina od njih desetak je pročitala svoje pjesme objavljene u listu. Izdavač Čitatelja je Knjižnica i čitaonica M. Središće, a pripremu su pomogli brojni učitelji kojima je zahvalila voditeljica Knjižnice **Bara Novak**. (al)

Preuzeto iz lista Medjmurje

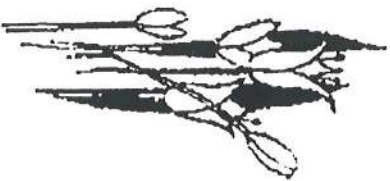
## ŽIVOTOPIS

Tajjana Plaćko-Ivančić rođena je u Čakovcu, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. U Zagrebu je završila Pravi fakultet.

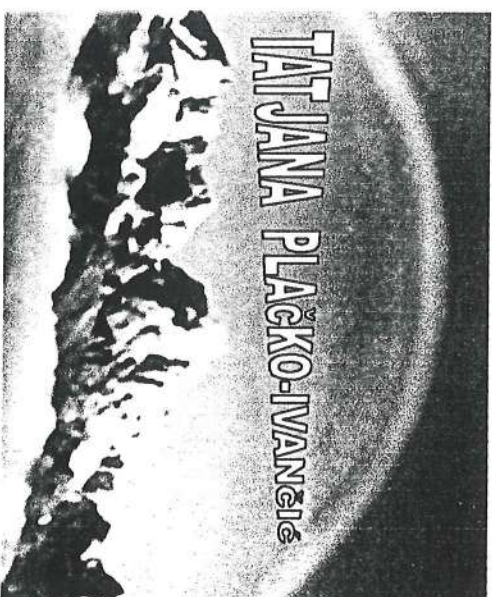
Hobiistički se bavi slikanjem od učeničkih dana. S vremenom se ponajviše priklonila drvenoj umjetnosti slikanja na svili (u tekstu, općenito) – batiku, a vještini i nadahnuće iskazuje i umjetnički dizajniranim nakitom, te izradom pisanica ukrašenih biserima i poludragim kamenjem.

Predstavila se na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu.

Živi i radi u Čakovcu.



GRADSKA KNJIŽNICA  
MURSKO SREDIŠĆE



“PROĆI ĆU ISPOD DUGE”

IZLOŽBA  
BATIKA I PISANICA

## SNOWI U SVILI

Drevna istočnjačka umjetnost slikanja na tkanini od uvijek je općinjavala svojom ljepotom. U njoj se prožimaju zahtjevnost tehničke izvedbe – što podrazumijeva vještinu i strpljenje, te spontanost u nastajanju kolorističkih efekata i oblika.

Upravo te dvije osobine: strpljivost i spontanost obilježavaju djela Tatjane Placko-Ivančić. Shvati – mo li ih kao vlastite psihološke osobine koje autorica pretače u svoja djela, pa k tomu pridoda – mo činjenicu da su slike rađene na svili – dobivamo konture autoričina portreta. Svila – taj “feminilni” materijal, asociira na pokrenutost, lepršavost, nestalnost, neuhvatljivost (no njena čvrstoća je nesporna) ali i svjetlucavost, transparentnost, ezoteričnost.

Sve te asocijacije možemo doživjeti pred ovim baticima. Kao što svako umjetničko djelo umjetni – čkim čini harmonija svih elemenata, tako i ovi radovi odišu skladom boje, motiva i tehničkih sredstava (materijala) (na) kojima su izvedeni.

Tako u kromatskom rasponu od zagasitih, plavo – ljubičastih tonova do akvarelno zelenkastih i žutih leže motivi obasjani mekim svjetlucanjem svile; cvjetne livade blješte u vatrometu boja “osunčane” zlatnom kontur-pastom.

Profinjenim senzibilitetom za oblik i boju, autorica slika svoj doživljaj prirode i života, a izbor motiva i naslova izrazito je poetski i osoban...

Raznovrsnost autoričina osjećajna svijeta uvijek je usklađena s tehničkom izvedbom : od lapidarnih, akvarelnih nanosa boje kojima stvara snovidajni

**GRADSKA KNJIŽNICA  
MURSKO SREDIŠĆE**

s radošću Vas poziva na

**PROMOVIRANJE LISTA «ČITATELJA»**

**OTVORENJE IZLOŽBE  
BATIKA I PISANICA**

**TATJANE PLAČKO-IVANČIĆ**

**“PROĆI ĆU ISPOD DUGE”**

u ponedjeljak

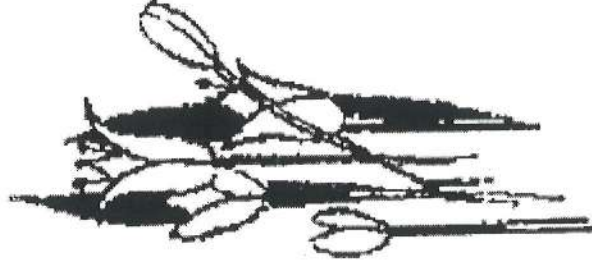
02. travnja 2001. u 19 sati

ugodaj, do koloristički koncentriranih, konkretnih (omeđenih) oblika punih radosti i životne snage.

Spomenimo, na kraju, i jedan motiv – cvijet tulipana – koji se javlja na mnogim njenim baticima: po riječima same autorice, tulipan za nju predstavlja cvijet savršena oblika i neiscrpane ljepote.

Zagledana u ova djela, vjerujem da će se autoričin san doista ostvariti: okrenuta ka neiscrpoj ljepoti života, raširenih ruku poput djeteta – proći će ispod duge.

Kristina Skerlev, prof.



Štovane gospođe i gospodo, cijenjeni gosti, dragi sumještani!

U dane nadolazećih uskršnjih blagdana, pozdravljam vas s ljubavlju i mirom. "Čudna lokomotiva je taj život! Misliš, pobjegao si, naprijed si otišao, a kad tamo, iz prikrajka promatra te tvoje djetinjstvo."

Uskrs je simbol rođenja i nije slučajno, što ga slavimo upravo u proljeće. Taj najveći kršćanski praznik, blagdan je mira, radosti i sreće, kada sve titra i treperi od ushićenja, buđi se i raste, i cvjeta kao djetinjstvo. Zato je svaka svetkovina Uskrsa vrlo osobita.

Izložba batika i pisanica pravnice, gospođe Tatjane Ivančić-Plačko, pod nazivom "Proći ću ispod duge" uskrsmi je poklon nama i našem gradu.

Stvaralaštvo gospođe Tatjane Ivančić-Plačko, prožeto je suptilnošću i osjećajnošću majke i žene, uvijek usmjereno ka nečem pozitivnom, što je autoričin umjetnički credo.

Nije slučajno, što je svoje snove umjetnica izrazila upravo u svili, okrećući se drevnoj istočnjačkoj umjetnosti slikanja na tkanini-batiku. Svila je tako meka, pokretna i neuhvatljiva, nježna i lepršava, zato nas osvaja i prožima svojom ljepotom. A kada svili autorica nadoda svoje motive, koristeći paletu toplih boja, njena djela su potpuno skladna i cjelovita. Ona odišu nekim posebnim čarom i tajnovitošću. Ona su beskrajno more ljubavi. Njezine unikatne pisanice ukrašene su biserima i poludragim kamenjem. Kao simbol novog života one bliješte, nadahnjuju i sjaje, skrivajući u sebi vječnu božansku tajnu potanka i postojanja svega živog.

Impresionirana ljepotom rascvjetalih tulipana, autorica ih često slika ili izrađuje u svili. Također se svestrano bavi i umjetnički dizajniranim nakitom.

Više o gospođi Tatjani Ivančić-Plačko, naći ćete na prospektu, na kojem je izložene radove umjetnice stručno i s ljubavlju predstavila profesorica Kristina Skerlev.

"A vi dragi posjetitelji vjerujte. Vjerujte u sebe. Sve je moguće onima koji vjeruju hodajte kroz život i sva vrata će se vam otvoriti. Ispunite se suncem pozitivnih misli. Ravnajte se prema zvijezdama. Opažajte putokaze, posvuda vas okružuju.

Oslobodite se patnje, tuge i boli.

Vi niste sami, za kormilom je netko tko vas voli bezuvjetno. Božanska ljubav održava vas, omata, okružuje i štiti.

Tražite, tražite, da vas iznenadi radost. I budite zahvalni.

Jako raširite ruke, kako biste mogli primiti sva čuda, koja će vam biti upućena, a svaki novi dan neka vam bude kao novo rođenje.”

Ovaj prigodan citat uzet je iz knjige “Sitne radosti” Sare von Bretnah. Izabrala sa ga za vas i nadam se, da vas je oduševio i potakao na razmišljanje kao što je potakao i mene. Od srca se vam zahvaljujem, što ste me tako pažljivo saslušali.

Izložba pisanica i slika gospođe Tatjane Ivančić- Plačko otvorena je.

Marija Mavrič

## PREDUSKRSNI KULTURNI DOGAĐAJI U SREDIŠĆANSKOJ GRADSKOJ KNJIŽNICI I KNJIŽNICI ŠENKOVEC

# Izložbe Tatjane Plačko - Ivančić i novi »Čitatelj«

**Marija Mavrič**, pročelnica za kulturu u Gradskom poglavarstvu Murskog Središća u, ponedjeljak je u središćanskoj Gradskoj knjižnici i čitaonici otvorila Izložbu batika i pisanica likovne umjetnice **Tatjane Plačko - Ivančić** iz Čakovca. Govoreći o umjetnici i njezinim djelima, pročelnica Mavrič je istakla kako je stvaralaštvo Tatjane Plačko prožeto suptilnošću i osjećajnošću majke i žene, uvijek usmjereno prema nečem pozitivnom. To usmjerenje je umjetnica izrazila u svili, okrećući se drevnoj istočnjačkoj umjetnosti slikanja na tkanini - batiku. U izložbenom prostoru središćanske Gradske knjižnice i čitaonice Tatjana Plačko - Ivančić izlaže 14 radova, a izložba se može razgledati svakog dana u vrijeme rada knjižnice. Izložba ostaje otvorena do Uskrsa. U ponedjeljak je u Gradskoj knjižnici također predstavljen novi, uskrсни broj knjižničkog časopisa “ČITATELJ”. Časopis je predstavila njegova uredni-

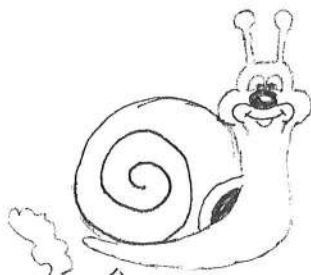


ca i ravnateljica knjižnice **Barbara Novak**. Po prvi put, osim učenika središćanske škole i susjednih škola, opširnije su zastupljeni radovi **Ivana Šalarija i Josipa Čalope**. Čitav program popraćen je glazbenim nastupom grupe muzikaša i vokalnog soliste **Franje Vučenika** iz Donje Dubrave. U petak je u šenkovečkoj Knjižnici i čitaonici otvorena još jedna izložba Tatjane Plačko - Ivančić. Autorica se predstavlja s 20 radova u tehnici batika na svili, batika na platnu i kombiniranoj tehnici. (S. Mesarić)

Preuzeto iz Medjimurskih novina

# PUŽEVI JADI

U ŠUMI JE ŽIVIO JEDAN



. DOSADILA

MU JE NJEGOVA STARA



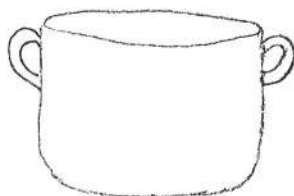
PA JE POŠAO

TRAŽITI NOVU. NAJPRIJE JE NAIŠAO NA JEDNU



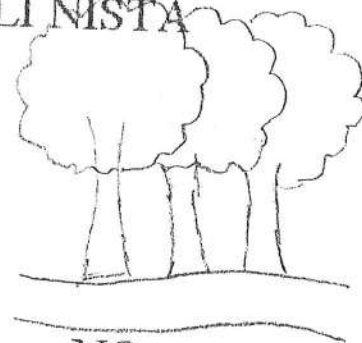
BILA MU JE PREVELIKA. ZATIM JE PRONAŠAO

STARU



... ALI NIŠTA

MU NIJE ODGOVARALO. TUŽAN JE LUTAO

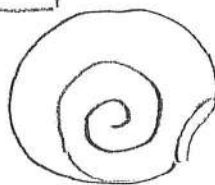


MISLEĆI NA TO DA NEMA



. NO

TADA JE UGLEDAO SVOJU STARU



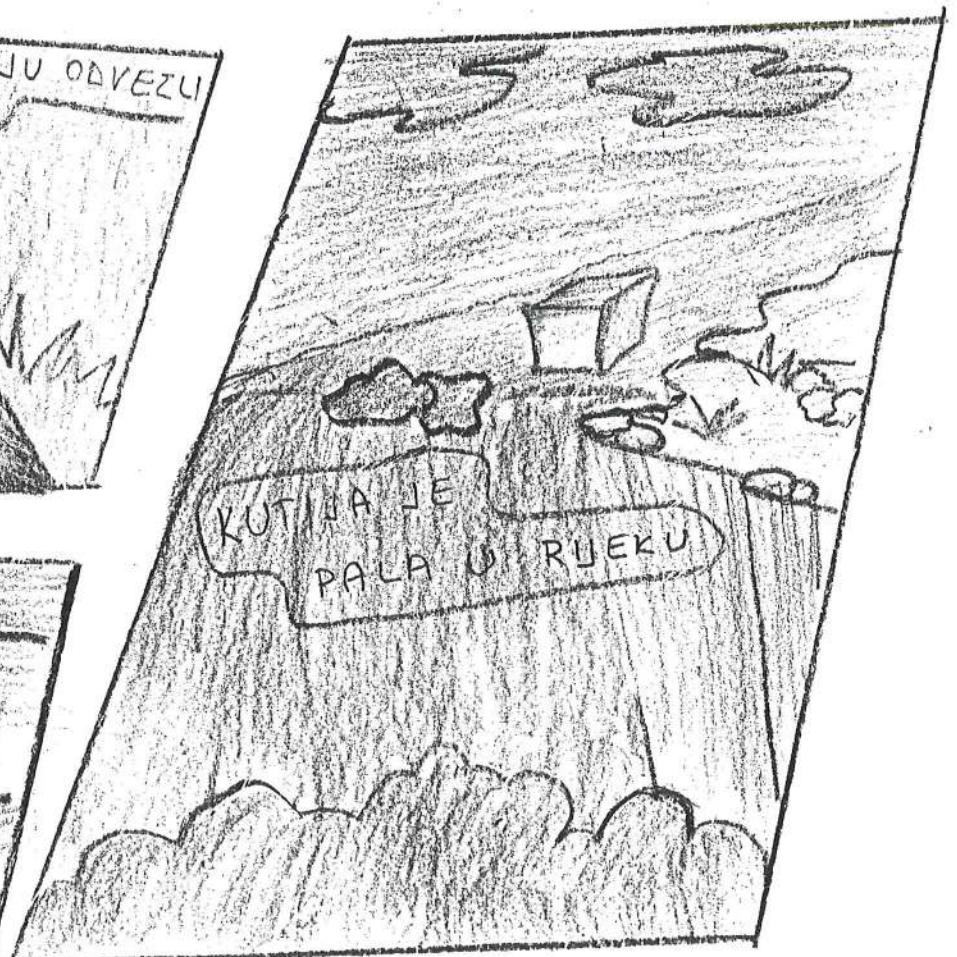
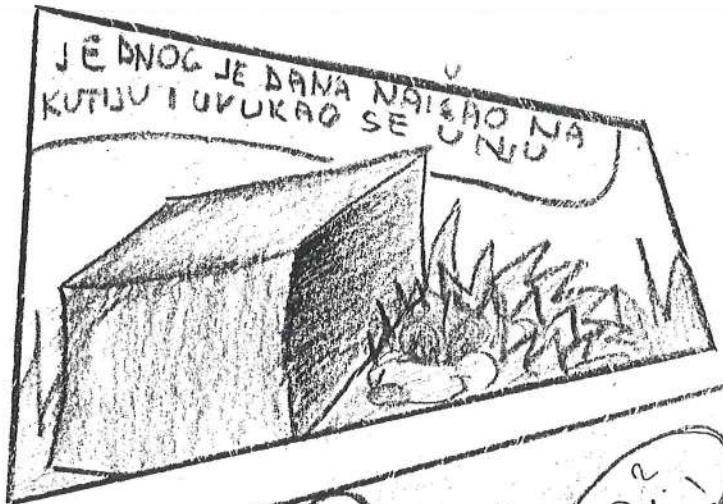
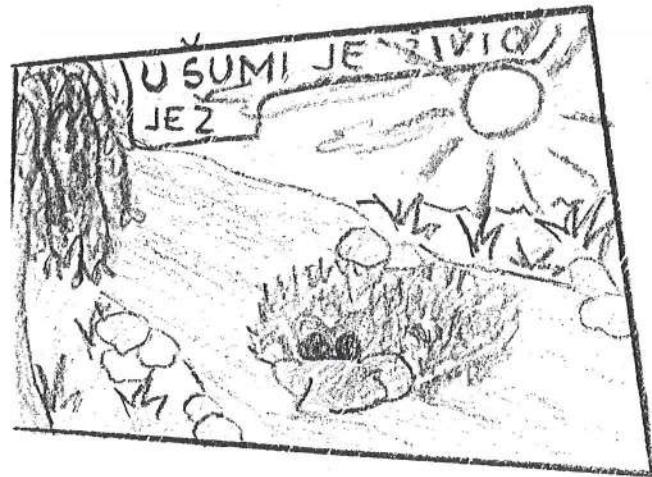
SHVATIO JE DA JE ZADOVOLJAN SAMO U SVOJOJ

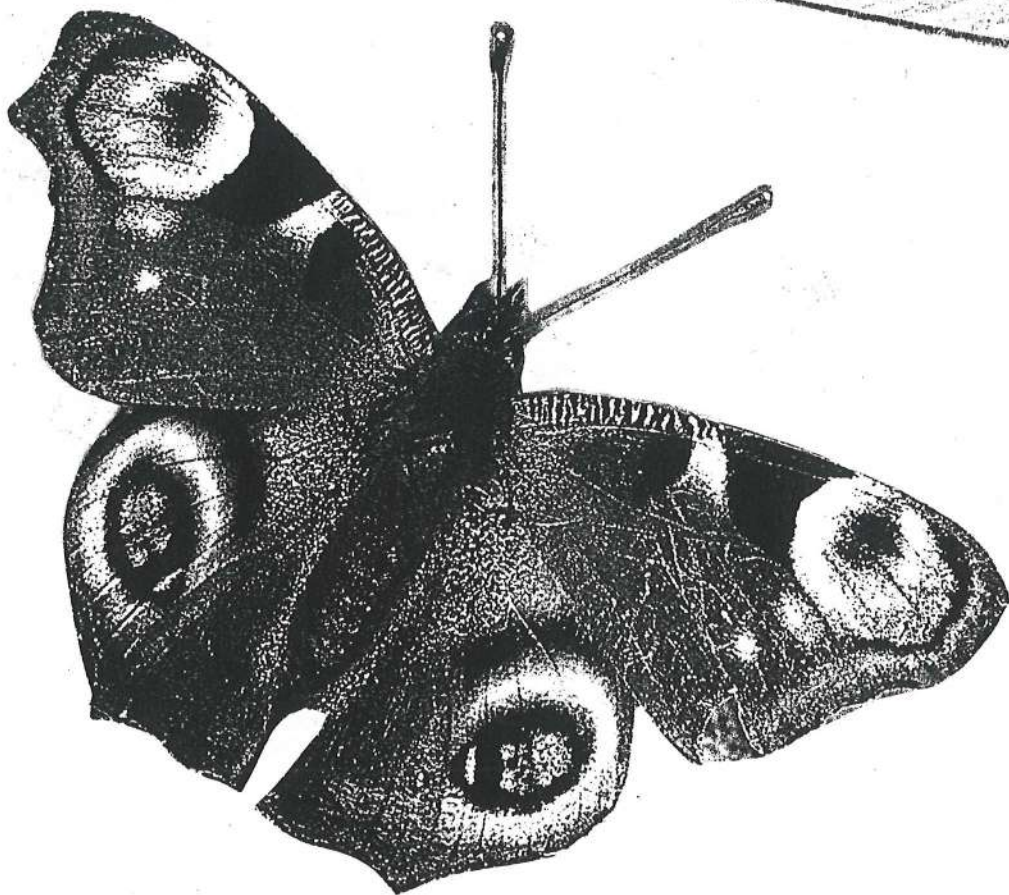
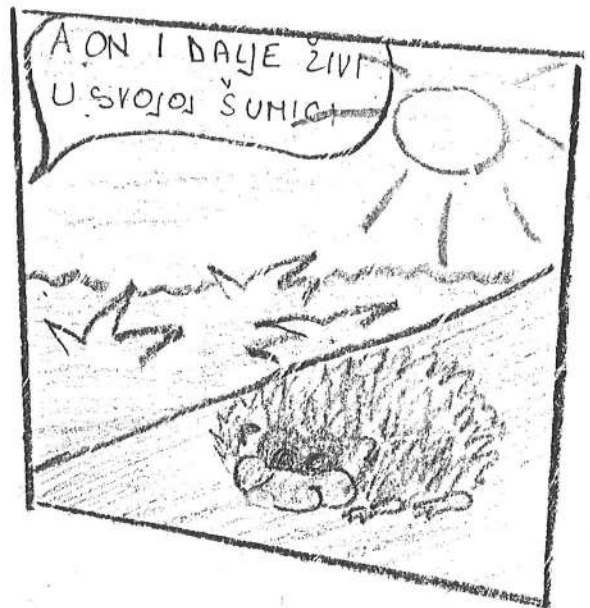
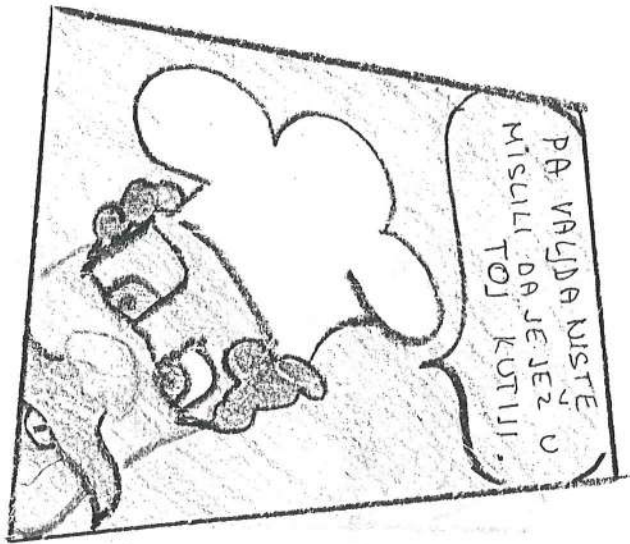
VLASTITOJ



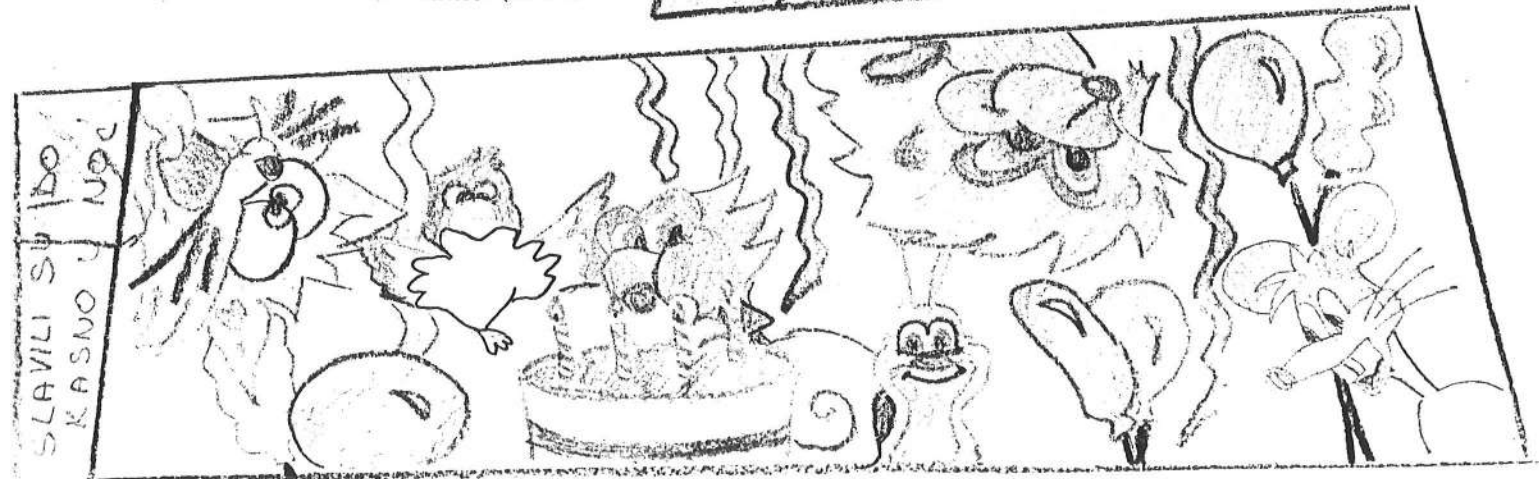
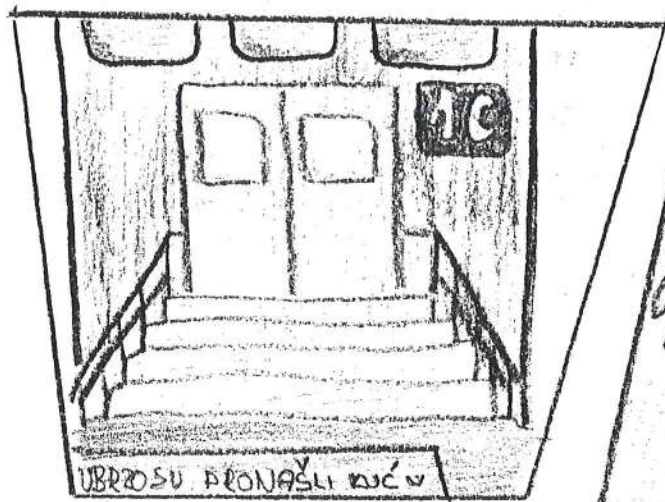
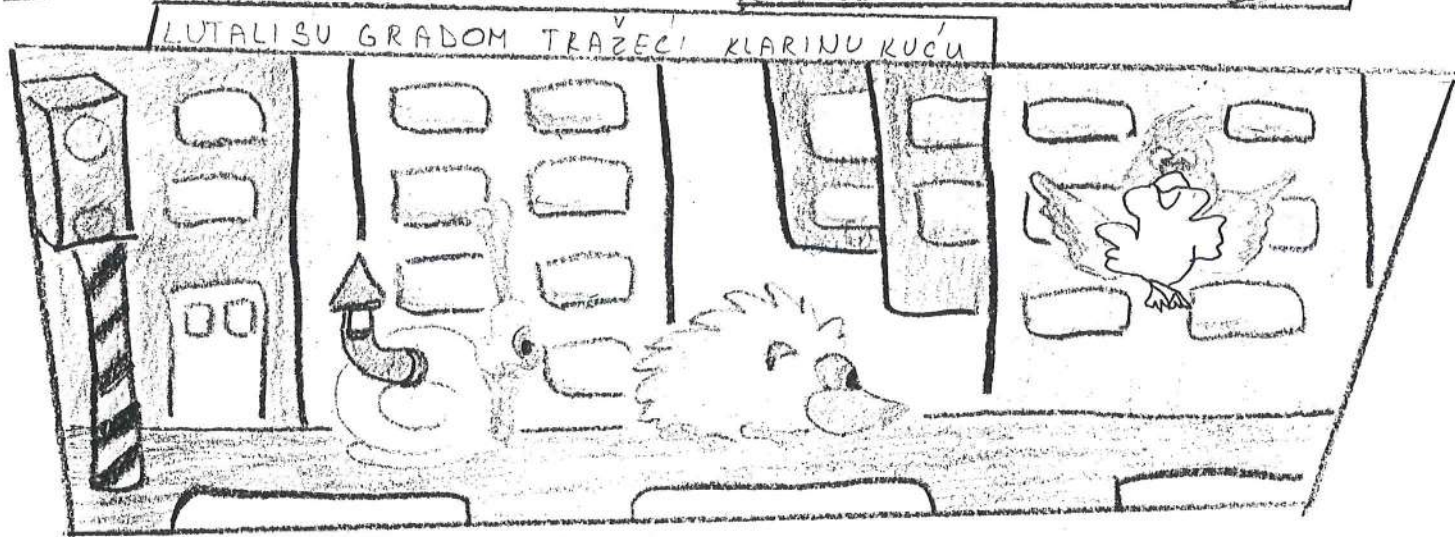
Ana Sklepić

# JEZEVI JADI





# ZOO PARTY



# VJEVERICA



U ŠUMI NA MALENOH  
DRVU ŽIVJELA JE VJEVERICA  
KIKICA



NIJE HTJELA NIŠTA JESTI PA JE  
DOŠAO K NJOJ ZEC I PONUDIO JOJ MRKVU



NA PUTU KROZ ŠUMU VJEVERICA  
JE SRELA MALOG MEDU KAKO  
JEDE MED



VJEVERICA KIKICA SE OBOJELA  
PA SAD HOLI POMOĆ SVOJIH  
PRIJATELJA



VJEVERICA JE OTIŠLA  
PO SAVJET K MUDROJ SOVI



VJEVERICA JE POČELA JESTI  
I TAKO JE ŽIVJELA DUGO I  
SRETNO NA SVOJEM MALOM DRVU  
ANA SKLEPIĆ



Izložba pisanica Tatjane Plačko Ivančić